

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. września 1898.

Treść: (№ 156—164.) 156. Rozporządzenie, którem wprowadza się w wykonanie ustawę z dnia 11. stycznia 1897, o ochronie wynalazków (ustawę patentową). — 157. Rozporządzenie, dotyczące się organizacji Urzędu patentowego. — 158. Rozporządzenie, którem w wykonaniu ustawy patentowej wydają się postanowienia szczegółowe co do organizacji Trybunału patentowego, postępowania przed nim, tudzież co do wykonywania jego zarządzeń i decyzji. — 159. Rozporządzenie, którem wydaje się porządek czynności dla c. k. Urzędu patentowego. — 160. Rozporządzenie, dotyczące się wymogów co do zgłoszeń patentowych tudzież co do pełnomocnictw do zastępowania w sprawach patentowych. — 161. Rozporządzenie, dotyczące się zawodowego zastępowania stron w sprawach patentowych przez rzeczników patentowych i upoważnionych techników prywatnych. — 162. Rozporządzenie, dotyczące się przemysłowego wykonywania wynalazków. — 163. Rozporządzenie o uwzględnianiu w sprawach patentowych osób bezzasobnych, tudzież robotników ograniczonych dowodnie do zarobku z pracy. — 164. Rozporządzenie, dotyczące się ochrony wynalazków na wystawach tutejszo-krajowych.

156.

Rozporządzenie Ministerstw handlu i sprawiedliwości z dnia 15. września 1898,

którem wprowadza się w wykonanie ustawę z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawę patentową).

Na zasadzie §. 123 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej) rozporządza się:

Ustawa z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawa patentowa) wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Baernreither r. w.

Ruber r. w.

157.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 15. września 1898,

tyczące się organizacji Urzędu patentowego.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 19. lipca 1898 i w myśl postanowień §§. 34 i 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej) rozporządza się co następuje:

I. Urządzenie Urzędu patentowego.

Podział Urzędu patentowego.

§. 1.

Urząd patentowy obejmuje oddziały zgłoszeń, oddziały zażaleń i jeden oddział nieważności.

Oddziały zgłoszeń.

§. 2.

W Urzędzie patentowym tworzy się pięć oddziałów zgłoszeń z następującymi oznaczeniami:

Oddział zgłoszeń	I,
"	II,
"	III,
"	IV,
"	V.

Każdy oddział zgłoszeń obejmuje pewien oznaczony obręb techniki, której gałęzie podzielone są na 89 klas patentowych podanych w załączce I.

Załączka I.

Każdy oddział zgłoszeń działa i uchwała w obrębie przydzielonych mu klas patentowych (załączka II) samodzielnie co do odnośnych zgłoszeń patentowych i protestacyi, jakoteż co do wszelkich innych spraw patentowych nie spornych, które mu prezydent przydzieli.

Załączka II.

Tworzenie poddziałów klas patentowych, jakoteż czynienie zmian w poddziale klas patentowych tudzież w przydzieleniu klas patentowych i czynności oddziałom zastrzega się prezydentowi.

Zakres działania oddziałów zgłoszeń.

§. 3

Zakres działania oddziałów zgłoszeń obejmuje załatwianie samodzielnie:

1. zgłoszeń patentowych, dotyczących się klas patentowych przydzielonych odpowiedniemu oddziałowi zgłoszeń,

2. protestacyi przeciw zgłoszeniom patentowym pod 1 oznaczonym,

3. adnotacyi sporu i żądań, dotyczących się wpisania do rejestru patentowego w sprawach patentowych nie spornych co do patentów, dotyczących się przydzielonych klas patentowych,

4. przedstawień wystosowanych przeciw zarządzeniu referenta mającemu na celu przygotowanie uchwały oddziału zgłoszeń.

Oprócz tego członkowie oddziału zgłoszeń powołani są do brania udziału w czynnościach przygotowawczych lub uchwałach oddziałów zażeń i oddziału nieważności w charakterze członków lub referentów, pod tym jednak względem baczyc należy na to, żeby osoby, które miały udział w nadaniu patentu, nie współdziałały także w oddziale zażeń lub nieważności w sprawie dotyczącej się tego samego patentu.

Skład oddziałów zgłoszeń.

§. 4.

Każdy z oddziałów zgłoszeń I aż do V składa się z członków świadomych prawa i zawodowo technicznych.

Każdy oddział zgłoszeń ma przewodniczącego świadomego prawa i zawodowo technicznego.

Zwierzchnicze kierownictwo toku czynności w każdym oddziale zgłoszeń należy do jego przewodniczącego świadomego prawa.

Każdy oddział zgłoszeń wydaje uchwały w gronie trzech stałych członków z wliczeniem przewodniczącego.

Prezyduje świadomy prawa przewodniczący oddziału zgłoszeń lub w jego zastępstwie najstarszy rangą świadomy prawa członek dotyczącego oddziału.

Dwóch innych członków wziąć należy, o ile idzie o sprawy zawodowo techniczne, z pomiędzy zawodowo technicznych członków tego oddziału, o ile zaś idzie o sprawy prawne w myśl §. 4Ogo ustawy patentowej, z pomiędzy członków świadomych prawa tego samego lub innego, temu samemu oddziałowi zażeń podlegającego oddziału zgłoszeń.

Wyznaczenie referenta jakoteż wybór drugiego członka na posiedzenie należy do przewodniczącego świadomego prawa lub do przewodniczącego zawodowo technicznego podług tego, czy oddział ma być obsadzony członkami świadomymi prawa, czyli też zawodowo technicznymi.

Oddziały zażeń.

§. 5.

W Urzędzie patentowym tworzy się dwa oddziały zażeń z oznaczeniem:

Oddział zażeń *A*

i " " *B*.

Oddział zażeń *A* jest właściwym do zażeń przeciw uchwałom oddziałów zażeń I, II i III, oddział zażeń *B* do zażeń przeciw uchwałom oddziałów zażeń IV i V.

Zakres działania oddziałów zażeń.

§. 6.

Zakres działania oddziałów zażeń obejmuje wydawanie decyzji ostatecznych co do zażeń wystosowanych przeciw uchwałom oddziałów zgłoszeń.

Oddziały zażeń są nadto powołane do wydawania opinii piśmiennych na prośbę sądów (§. 33 ustawy patentowej).

Który z dwóch oddziałów zażeń ma wydać opinię, postanawia prezydent Urzędu patentowego.

Skład oddziałów zażeń.

§. 7.

Każdy z dwóch oddziałów zażeń składa się z członków świadomych prawa i z członków zawodowo technicznych.

Oddziały zażeń wydają decyzje ostateczne w gronie — łącznie z przewodniczącym — dwóch członków prawa świadomych i trzech zawodowo technicznych. Do decyzji wypadkowych dostateczna jest obecność trzech członków, z których dwaj powinni być zawodowymi technikami (§. 37, ustęp 2 ustawy patentowej).

Na posiedzeniach oddziałów zażeń przewodniczy albo prezydent Urzędu patentowego albo jego zastępca, albo też stały lub nie stały prawa świadomy członek Urzędu patentowego.

Gdy chodzi o decyzje ostateczne, brać należy drugiego członka świadomego prawa do oddziału zażeń *A* z pomiędzy świadomych prawa członków IVgo lub Vgo oddziału zgłoszeń albo z pomiędzy nie stałych członków prawa świadomych, do oddziału zażeń *B* z pomiędzy świadomych prawa członków Igo, IIgo lub IIIgo oddziału zgłoszeń albo z pomiędzy członków nie stałych, prawa świadomych.

Gdy chodzi o decyzje ostateczne, brać należy trzech członków zawodowo technicznych, gdy zaś chodzi o decyzje wypadkowe dwóch członków zawodowo technicznych do oddziału zażeń *A* z pomiędzy członków zawodowo technicznych IVgo lub Vgo oddziału zgłoszeń albo z pomiędzy nie stałych członków zawodowo technicznych, do oddziału zażeń *B* z pomiędzy członków zawodowo technicznych Igo, IIgo lub IIIgo oddziału zgłoszeń albo z pomiędzy nie stałych członków zawodowo technicznych.

Zakres działania oddziału nieważności.

§. 8.

Zakres działania oddziału nieważności obejmuje decyzje co do wniosków wymierzonych w sprawy sporne przeciw patentom już nadanym a mianowicie co do wniosków o

- a) cofnięcie,
- b) uznanie nieważności,
- c) odsądzenie,
- d) uznanie zawisłości patentów,
- e) względną bezskuteczność patentu,
- f) stwierdzenia (§. 111 ustawy patentowej) i
- g) udzielenie pozwoleń przymusowych.

Skład oddziału nieważności.

§. 9.

Oddział nieważności składa się z członków świadomych prawa i z członków zawodowo technicznych.

Oddział nieważności wydaje decyzje ostateczne w gronie — łącznie z przewodniczącym — dwóch członków prawa świadomych i trzech członków zawodowo technicznych. Do decyzji wypadkowych dostateczną jest obecność trzech członków,

z których dwaj powinni być członkami zawodowo technicznymi (§. 37, ustęp 2 ustawy patentowej).

Na posiedzeniach oddziału nieważności przewodniczy albo prezydent Urzędu patentowego lub jego zastępca, albo też nie stały, prawa świadomy członek Urzędu patentowego.

Do utworzenia oddziału nieważności, gdy chodzi o decyzje ostateczne, brać należy drugiego członka świadomego prawa z pomiędzy stałych lub nie stałych prawa świadomych członków Urzędu patentowego.

Gdy chodzi o decyzje ostateczne, powoływać należy trzech członków zawodowo technicznych, gdy chodzi o decyzje wypadkowe, dwóch członków zawodowo technicznych, z uwzględnieniem technicznej istoty przypadku, albo z pomiędzy członków zawodowo technicznych oddziałów zgłoszeń albo z pomiędzy nie stałych członków zawodowo technicznych.

Do rozprawy ustnej relację, w której zestawione być mają wyniki postępowania przygotowawczego, poruczyć należy stosownie do istoty przypadku, przeważnie prawnej lub technicznej, referentowi prawnemu lub technicznemu; w razie potrzeby obadwaj składają relację.

Upřednie tworzenie oddziałów.

§. 10.

Oddziały zgłoszeń, oddziały zażeń i oddział nieważności tworzy prezydent upřednio na każdy rok czynności.

Jemu zastrzeżone jest czynienie każdego czasu w składzie oddziałów zmian, jakie okażą się potrzebnymi z przyczyny stronności, ze względów służbowych, z powodu choroby członków lub jakiegokolwiek innej przeszkody.

Sprawy prezydialne.

§. 11.

Prezydentowi Urzędu patentowego lub jego zastępcom zastrzeżone są w szczególności następujące sprawy:

1. kierowanie całym tokiem czynności Urzędu patentowego, czuwanie nad nimi i wydawanie potrzebnych instrukcyj.
2. przeznaczanie funkcyonaryuszów do czynności w oddziałach,
3. sprawy osobowe urzędników i sług Urzędu patentowego, jakoteż agentów przywilejowych i rzeczników patentowych.
4. sprawy dyscyplinarne funkcyonaryuszów Urzędu patentowego, jakoteż rzeczników patentowych,
5. udzielanie urlopów przewodniczącym oddziałów, świadomym prawa i zawodowo technicznym

aż do sześciu tygodni a innym urzędnikom i sługom Urzędu patentowego aż do czterech tygodni,

6. przyjmowanie pomocników za wynagrodzeniem dziennem,

7. urządzenie egzaminów dla kandydatów na rzeczników patentowych i kierowanie temi egzaminami,

8. przyznawanie dobrodziejstw służących w sprawach patentowych osobom bezzasobnym i robotnikom ograniczonym do zarobku z pracy (rozp. min. z dnia 15. września 1898, Dz. u. p. Nr. 163),

9. urządzenie pełnych zgromadzeń członków Urzędu patentowego celem wzięcia pod obradę kwestyi przez prezydenta przełożonych a dotyczących się ochrony wynalazków i kierowanie temi zgromadzeniami,

10. kierowanie tokiem czynności tudzież prezydowanie na posiedzeniach oddziałów zażaleń i nieważności,

11. wygotowywanie i składanie coroczne Ministrowi handlu sprawozdania z czynności i spraw za ubiegły rok czynności.

Uchwały co do ustanowienia rzeczników patentowych i wpisania ich w rejestr rzeczników patentowych stosownie do §. 43 ustawy patentowej wydaje osobny oddział pod przewodnictwem prezydenta lub jego zastępcy a do którego powołuje się dwóch członków prawa świadomych.

Kancelarye i biura pomocnicze.

§. 12.

Do załatwiania czynności kancelaryjnych, jakoteż do pomagania zarządowi patentowemu, istnieją w Urzędzie patentowym:

1. biuro podawcze, które odbiera i zaciąga nadchodzące pisma,

2. archiwum patentowe, w którym utrzymuje się rejestr patentowy i zachowuje się pierwopisy opisań wynalazków,

3. wystawialnia, w której zgłoszone patenty wystawiają się na widok publiczny,

4. biblioteka, w której gromadzą się i służą do użytku dzieła traktujące o patentach,

5. ekspedyt, który wygotowuje i doręcza załatwione akta,

6. kasa do załatwiania czynności kasowych Urzędu patentowego,

7. registratura, gdzie zgromadzają się i zaciągają załatwione akta.

Tok czynności tudzież ściślejszy zakres działania rzeczonych kancelaryi i biur pomocniczych urządzony będzie instrukcyami, które przez prezydenta Urzędu patentowego będą wydane i mają być Ministrowi handlu do wiadomości przełożone.

II. Poczët funkcyjnarjuszów Urzędu patentowego.

§. 13.

Poczët funkcyjnarjuszów Urzędu patentowego obejmuje:

A. Poczët stały i nie stały funkcyjnarjuszów prawa świadomych,

B. poczët stały i nie stały techniczny,

C. poczët kancelaryjny,

D. poczët sług i

E. poczët pomocniczy.

A. Poczët funkcyjnarjuszów prawa świadomych.

§. 14.

Stali urzędnicy Urzędu patentowego prawa świadomi, z wyłączeniem zaliczonych do X. klasy stopnia służbowego, mają tę samą rangę, charakter i tytuł co urzędnicy konceptowi odpowiednich klas stopniowych c. k. Ministerstwa handlu.

Urzędnicy Urzędu patentowego prawa świadomi, do X. klasy stopnia służbowego zaliczeni, mają tytuł „konceptista Urzędu patentowego“.

§. 15.

Funkcyjnarjusze Urzędu patentowego prawa świadomi, stali i nie stali, powinni w myśl postanowień ustawy z dnia 20. kwietnia 1893, Dz. u. p. Nr. 68, posiadać kwalifikacyę do służby publicznej, nabytą przez odbycie nauk prawnych i politycznych i złożenie pomyslnie egzaminów rządowych teoretycznych.

§. 16.

Członków nie stałych Urzędu patentowego, prawa świadomych, powoływać należy z pomiędzy osób w myśl §. 15 ukwalifikowanych, pozostających albo w czynnej służbie rządowej albo na emeryturze.

B. Poczët techniczny.

§. 17.

Osoby, chcące uzyskać posadę w stałym poczëcie funkcyjnarjuszów technicznych Urzędu patentowego, winny udowodnić uzdolnienie swoje świadectwami złożonych pomyslnie egzaminów rządowych lub egzaminu dyplomowego w jednej z tutejszo-krajowych szkół głównych technicznych, w Szkole głównej ziemiaństwa lub w akademii górniczej. Również służyć może za dowód uzdolnienia uzyskana kwalifikacya na nauczyciela gimnazjów wyższych lub szkół realnych wyższych do przedmiotów matematyczno-przyrodniczych, jakoteż stopień doktorski, uzyskany na wydziale filozoficznym tutejszo-krajowego uniwersytetu, o ile główny egzamin ścisły obejmował przedmiot matematyczno-przyrodniczy.

O ile nauki odbyte w równorzędnej szkole głównej zagranicznej i egzamina tamże złożone, mogą być uważane za równe naukom odbytym i egzaminom złożonym w szkole głównej tutejszo-krajowej, ocenienie tego w każdym z osobna przypadku zastrzega się Ministerstwu wyznań i oświaty lub Ministerstwu rolnictwa.

§. 18.

Z funkcyjaryuszów technicznych stałych Urzędu patentowego, urzędnicy VI. klasy stopnia służbowego mają tytuł „radca rządu“,

urzędnicy VII. klasy stopnia służbowego mają tytuł ich zawodowi odpowiedni „radca budowniczy, radca górniczy lub radca techniczny“,

urzędnicy VIII. klasy stopnia służbowego mają tytuł „komisarz starszy“,

urzędnicy IX. klasy stopnia służbowego mają tytuł „komisarz“,

a urzędnicy X. klasy stopnia służbowego mają tytuł „adjunkt komisarzski“.

§. 19.

Członków nie stałych zawodowo technicznych Urzędu patentowego powoływać należy z reguły z pomiędzy osób w myśl §. 17 ukwalifikowanych, górujących zdolnościami i znaczeniem pod względem technicznym, zostających lub nie zostających w służbie rządowej.

§. 20.

Członkowie nie stali Urzędu patentowego używają w ciągu okresu swoich funkcji tytułu „członek c. k. Urzędu patentowego“.

W razie ponownego powołania po upływie pierwszego pięcioletniego okresu funkcji, osoby nie zostające w służbie rządowej, tudzież osoby w służbie rządowej zostające aż do VII. klasy stopnia służbowego włącznie, używają w okresie pełnienia służby w Urzędzie patentowym tytułu „radca c. k. Urzędu patentowego“, osoby zostające w służbie rządowej, zaliczone do VI. klasy stopnia służbowego, używają w okresie pełnienia służby w Urzędzie patentowym tytułu „radca rządu“.

C. Poczët kancelaryjny.

§. 21.

Wymagania co do kandydatów do służby kancelaryjnej w Urzędzie patentowym są następujące:

1. nieskazitelność,
2. dopełnienie obowiązku czynnej służby wojskowej lub stanowcze uwolnienie od niej,
3. zupełna zdolność fizyczna,
4. odbycie z dobrym skutkiem nauk w szkołach średnich,

5. biegłość oprócz w języku niemieckim także w jednym z języków krajowych lub obcych,

6. piękne pismo,

7. udowodnienie praktyką próbną sześciomiesięczną uzdolnienia do służby kancelaryjnej.

Urzędnicy kancelaryjni zostający już w służbie rządowej, mogą być przy przyjmowaniu do służby w Urzędzie patentowym uwolnieni od udowodnienia, że czynią zadość wymaganiom podanym pod ll. 4 i 7.

W skutek przepisów powyższych nie zachodzi żadna zmiana co do opartych na ustawie roszczeń wysłużonych podoficerów do otrzymywania posad w służbie publicznej.

§. 22.

Z funkcyjaryuszów kancelaryjnych Urzędu patentowego, urzędnicy VIII. klasy stopnia służbowego mają tytuł „dyrektor kancelaryi“ lub „dyrektor archiwu patentowego“,

urzędnicy IX. klasy stopnia służbowego, tytuł „adjunkt kancelaryjny“,

urzędnicy X. klasy stopnia służbowego, tytuł „oficyał kancelaryjny“, a

urzędnicy XI. klasy stopnia służbowego, tytuł „kancelista“.

D. Poczët sług.

§. 23.

Wymagania co do ubiegających się o posadę sługi w Urzędzie patentowym są następujące:

1. nieskazitelność,
2. dopełnienie obowiązku czynnej służby wojskowej lub stanowcze uwolnienie od niej,
3. zupełna zdolność fizyczna,
4. skończenie z dobrym skutkiem szkoły ludowej czteroklasowej,
5. biegłość w mówieniu i pisanii po niemiecku,
6. udowodnienie służbą próbną sześciomiesięczną uzdolnienia do posady sługi.

Słudzy, którzy zostają już w służbie rządowej i chcą uzyskać posadę w Urzędzie patentowym, są wolni od odbywania służby próbnej.

W skutek przepisów powyższych nie zachodzi żadna zmiana co do opartych na ustawie roszczeń wysłużonych podoficerów do otrzymywania posad w służbie publicznej.

E. Poczët pomocniczy.

§. 24.

O ile służba tego wymaga i o ile pozwalają na to fundusze do rozrządzenia będące, dozwolone jest używanie do czynności kancelaryjnych w Urzędzie patentowym pomocników i pomocnic kancelaryjnych za wynagrodzeniem dziennem.

Stosunek służbowy pomocników i pomocnic kancelaryjnych do państwa jest kontraktowy i do rozwiązania go potrzebne jest obustronne wypowiedzenie na dni czternaście przedtem. bez ujmy prawa natychmiastowego oddalenia ze służby w razie ciężkiego przestępstwa służbowego.

Mianowanie funkcyjaryuszów.

§. 25.

Urzędników Urzędu patentowego aż do VI. klasy stopnia służbowego włącznie mianuje Cesarz.

Urzędników Urzędu patentowego innych klas stopnia służbowego mianuje Minister handlu.

Nadawanie posad sług kancelaryjnych w Urzędzie patentowym zastrzeżone jest Ministrowi handlu.

Pomocników kancelaryjnych i pomocnic kancelaryjne w Urzędzie patentowym przyjmuje prezydent Urzędu patentowego.

Członków stałych i niestałych Urzędu patentowego mianuje Cesarz na przedstawienie Ministra handlu.

Urzędnicy kasowi.

§. 26.

Urzędników do załatwiania czynności kasowych przydaje Urzędowi patentowemu Minister skarbu.

Podlegają oni co do służby swojej w Urzędzie patentowym zarządzeniom prezydenta.

Kontrola rachunkowa.

§. 27.

Rachunki z dotacyi wyznaczonej na zarząd przywilejów i patentów prowadzi urzędnik rachunkowy przydany przez Ministerstwo handlu Urzędowi patentowemu do pełnienia służby.

Tenże w ciągu służby swojej w Urzędzie patentowym podlega zarządzeniom prezydenta. Urzędowanie jego podlega nadzorowi Ministerstwa handlu.

Przydanego urzędnika rachunkowego, o ile pozwalają na to jego czynności rachunkowe, można używać do prac statystycznych i redakcyjnych Urzędu patentowego.

Odbieranie przysięgi.

§. 28.

Od wszystkich funkcyjaryuszów Urzędu patentowego, zanim obejmą swój urząd lub swoją służbę, odebrać należy przysięgę.

Od prezydenta Urzędu patentowego i jego zastępców odbiera przysięgę Minister handlu, od innych funkcyjaryuszów świadomych prawa i zawodowo technicznych, tudzież od dyrektora kance-

lary i archiwu odbiera ją prezydent Urzędu patentowego lub jego zastępca, od innych funkcyjaryuszów kancelaryjnych tudzież od sług i pomocników dyrektor kancelaryi Urzędu patentowego.

Rota przysięgi członków Urzędu patentowego ma opiewać:

„Przysięgasz Pan Bogu wszechmogącemu i przyrzekasz na swój honor i uczciwość, że będziesz posłuszny i wierny Jego c. i k. Apostolskiej Mości, Najjaśniejszemu Monarsze i Panu, Franciszkowi Józefowi I., z Bożej łaski Cesarzowi austryackiemu. . . . itd. (wielki tytuł), tudzież Jego dziedzicom, którzy po Nim z Jego rodu i krwi nastąpią, ze ustawy zasadnicze państwa będziesz niezłomnie zachowywał i że we wszystkich okolicznościach będziesz zawsze działał całkiem odpowiednio tym obowiązkom.

W szczególności przysięgasz Pan, że sumiennie i dokładnie będziesz dopełniał obowiązków swego urzędu, że przytem nietylko będziesz miał zawsze na uwadze jak największe dobro służby Jego c. i k. Apostolskiej Mości i państwa, lecz że nadto będziesz według sił swoich odwracał szkody i niebezpieczeństwa, że będziesz odczo posłuszny ustawom, zarządzeniom Władz i poleceniom swoich przełożonych i że będziesz wiernie zachowywał tajemnicę urzędową.

Nadto przysięgasz Pan, że we wszystkich sprawach, w których będziesz uczestniczył jako wotant, doradca lub biegły, będziesz zdanie swoje ustnie i piśmiennie wynurzał otwarcie według sumiennego i własnego przekonania, nie powodując się skwapliwością, namiętnością lub względami ubocznymi, że będziesz trzymał się ściśle istniejących przepisów ustawowych i służbowych, że z równą bezstronnością będziesz każdemu bogatemu czy ubogiemu wymierzał sprawiedliwość bez względu na osobę, że żadnych jakiegobądź rodzaju i pod jakimkolwiek pozorem czynionych podarunków lub korzyści, któreby odnosiły się do Twojego urzędowania, nie będziesz ani pośrednio ani bezpośrednio i w żadnym czasie przyjmował, że przełożonym swoim będziesz okazywał należny szacunek a w służbie obowiązkowe posłuszeństwo i że w ogóle będziesz zawsze miał najtroskliwiej w pamięci to wszystko, co jest zgodne z obowiązkami gorliwego, prawego i czciwego, sprawiedliwość wymierzającego urzędnika.

Wszystko to, co mi teraz oznajmiono, zrozumiałem doskonale i wszystko to dopełniać wiernie będę i chcę.

Tak mi Panie Boże dopomóż!”

Rota przysięgi innych urzędników Urzędu patentowego, nie będących członkami Urzędu patentowego, jakoteż sług, pomocników i pomocnic ma opiewać:

„Przysięgasz Pan (Pani) Bogu wszechmogącemu i przyrzekasz na swój honor i uczciwość, że

będziesz posłuszny (a) i wierny (a) Jego c. i k. Apostolskiej Mości, Najjaśniejszemu Monarsze i Panu, Franciszkowi Józefowi I., z Bożej łaski Cesarzowi austriackiemu . . . itd. (wielki tytuł), tudzież Jego dzieciom, którzy po Nim z Jego rodu i krwi nastąpią, że ustawy zasadnicze państwa będziesz niezłomnie zachowywał (a) i że we wszystkich okolicznościach będziesz zawsze działał (a) całkiem odpowiednio tym obowiązkom.

W szczególności przysięgasz Pan (Pani), że sumiennie i dokładnie będziesz dopełniał (a) obowiązków swego urzędu, że przytem nietylko będziesz miał (a) zawsze na uwadze jak największe dobro służby Jego c. i k. Apostolskiej Mości i państwa, lecz że nadto będziesz według sił swoich odwracał (a) szkody i niebezpieczeństwa, że będziesz ochoczo posłuszny (a) ustawom, zarządzeniom Władz i poleceniom swoich przełożonych i że będziesz wiernie zachowywał (a) tajemnicę urzędową.

Wszystko to, co mi teraz oznajmiono, zrozumiałem (am) doskonale i wszystko to dopełniać wiernie będę i chcę.

Tak mi Panie Boże dopomóż!

Złożoną przysięgę wpisać należy do księgi przysięg i ten, który ją wykonał, ma ją podpisać.

§. 29.

Nie stali członkowie Urzędu patentowego mają w wykonywaniu służby swojej te same prawa i obowiązki co stali członkowie. Zanim rozpoczną swoje urzędowanie, prezydent Urzędu patentowego winien odebrać od nich przysięgę w taki sam sposób, jak od stałych członków. W razie ponownego mianowania, dostateczne jest przypomnienie przysięgi już złożonej.

Przepisy dyscyplinarne.

§. 30.

Postępowanie dyscyplinarne z urzędnikami i sługami Urzędu patentowego odbywa się według

przepisów rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. maja 1860. Dz. u. p. Nr. 64.

§. 31.

Prezydent Urzędu patentowego podlega komisji dyscyplinarnej Ministerstwa handlu. Inni urzędnicy i słudzy podlegają komisji dyscyplinarnej Urzędu patentowego, od której orzeczeń dozwolony jest rekurs do komisji dyscyplinarnej Ministerstwa handlu.

§. 32.

Członkowie nie stali Urzędu patentowego, o ile z powodu swego charakteru służbowego nie podlegają innej władzy dyscyplinarnej, podlegają tak samo jak stali członkowie Urzędu patentowego, władzy dyscyplinarnej Urzędu patentowego według przepisów obowiązujących jego urzędników.

§. 33.

Komisya dyscyplinarna Urzędu patentowego składa się z pięciu członków łącznie z przewodniczącym. Przewodniczącym jest prezydent Urzędu patentowego lub jego zastępca.

Innych czterech członków komisji dyscyplinarnej tudzież ich zastępców powołuje się z pomiędzy członków Urzędu patentowego prawa świadomych i zawodowo technicznych.

Komisję dyscyplinarną mianuje Minister handlu.

§. 34.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1899.

Baernreither r. w.

S p i s

klas patentowych i ich poddziałów.

1. Przygotowanie rud, kopalni i materiałów palnych.
2. (a) Piekarstwo (dział mechaniczny).
(b) „ („ chemiczny).
3. Przemysł wyrobu odzieży.
4. Oświetlenie (z wyłączeniem elektrycznego i gazowego).
5. Górnictwo.
6. Piwo, gorzalka, wino, ocet, drożdże.
7. Wyrób blachy i drutu.
8. (a) Blicharstwo, farbierstwo, drukowanie tkanin, apretura (dział mechaniczny).
(b) „ „ „ „ „ („ chemiczny).
9. Towary ze szczeci.
10. Materiały palne.
11. Introligatorstwo.
12. Postępowanie chemiczne i aparaty.
13. Kotły parowe.
14. Machiny parowe.
15. (a) Drukarstwo (dział mechaniczny).
(b) „ („ chemiczny).
16. Wyrób nawozu.
17. Wyrób lodu, zachowywanie żywności i wytwarzanie zimna.
18. Wyrób żelaza.
19. (a) Budowa kolei żelaznych (budowa zwierzechnia, zwrotnice itd.).
(b) Budowa dróg i mostów.
20. Ruch kolei żelaznych (także kolei linowych, drogowych, polowych, kopalnianych, nadziemnych i górskich).
21. (a) Przyrządy elektryczne (do słabego prądu [telegrafia i telefonia]).
(b) „ „ (baterie i akumulatory).
(c) „ „ (zakłady przewodowe i rozdzielcze).
(d) „ „ (do silnego prądu [machiny dynamiczne, elektromotory itd.]).
(e) „ „ (do mierzenia elektryczności).
(f) „ „ (oświetlanie elektryczne).
(g) „ „ (postępowanie i przyrządy elektryczne ogólne, szczegółowo nie nazwane).
22. Barwniki, pokosty, lakiery, powłoki, klej.
23. Przemysł tłuszczowy, świece, mydła, oleje kopalne.
24. Zakłady ogniskowe.
25. Machiny do plecenia.

26. Wyrób gazu i oświetlanie.
27. Miechy i przyrządy do wietrzenia.
28. (a) Garbarstwo, obrabianie skóry (dział mechaniczny).
(b) " " " " (" chemiczny).
29. (a) Włókna na przędziwo (dział mechaniczny).
(b) " " " " (" chemiczny).
30. (a) Piecza o zdrowie (dział mechaniczno-fizyczny).
(b) " " " " (" chemiczny).
31. Odlewnictwo.
32. (a) Szkło (dział mechaniczny).
(b) " (" chemiczny).
33. Przybory ręczne i podróżne.
34. Przybory do gospodarstwa domowego.
35. Żórawie.
36. (a) Zakłady ogrzewcze (w ogólności).
(b) " " " (elektryczne).
37. Budownictwo cywilne.
38. (a) Drzewo (obrabianie, przybory i maszyny).
(b) " (dział chemiczny).
39. (a) Róg, kość słoniowa, guma, kauczuk, masy plastyczne (dział mechaniczny).
(b) " " " " " " " " " (" chemiczny).
40. Hutnictwo.
41. Kapelusznictwo.
42. Narzędzia naukowe.
43. Koszykarstwo.
44. Towary galanteryjne i przybory fajczarskie.
45. (a) Rolnictwo i leśnictwo, ogrodnictwo i winogrodnictwo, zootechnika (dział mechaniczny).
(b) " " " " " " " " " (" chemiczny).
46. Motory powietrzne i gazowe.
47. Części składowe maszyn.
48. Obrabianie metalu. chemiczne (emalia, galwanoplastyka).
49. " " (mechaniczne).
50. Młyny.
51. Instrumenty muzyczne.
52. Maszyny do szycia (wszelkiego rodzaju).
53. Żywność (zachowywanie i wyrób).
54. Wyroby papierowe i przetwarzanie papieru.
55. Papiernictwo.
56. Przybory na konie (ubiorzy na zwierzęta wierzchowe i pociągowe).
57. (a) Fotografia (dział optyczny i fizyczny, ciemnie, szkła przedmiotowe).
(b) " (" chemiczny).
58. (a) Prasy (w ogólności).
(b) Prasy cedzidłowe.
59. Pompy.
60. Regulatory.
61. Przybory ratunkowe.
62. Żupnictwo.
63. (a) Siodlarstwo, stelmastwo (dział ogólny).
(b) " " " (wielocypedy).
64. Przybory szynkarskie, zamykadła do flaszek, przyrządy do płókania.
65. Budowa statków i żeglarstwo.
66. Rzeźnictwo.
67. (a) Szlifierstwo i polerownictwo (dział mechaniczny).
(b) " " " " (" chemiczny).
68. Ślusarstwo.
69. Narzędzia do krajania.
70. Materiały do pisania i rysunku.

71. Szewstwo.
  72. Broń strzelnicza, naboje, oszańcowania.
  73. Powroźnictwo.
  74. Sygnalizacya.
  75. Soda i inny przemysł chemiczny hurtowny.
  76. (a) Przędze (dział mechaniczny).
(b) „ („ chemiczny).
  77. Sport, gry.
  78. (a) Materiały rozsadzające (dział mechaniczny), maszyny do drzewa na zapalki.
(b) „ „ („ chemiczny), towary żagwiowe, wyrób ogni sztucznych.
  79. Tytoń.
  80. (a) Towary gliniane, kamienne, przemysł cementowy (dział mechaniczny).
(b) „ „ „ „ „ („ chemiczny).
  81. Środki transportowe wszelkiego rodzaju w ogólności.
  82. Przyrządy do osuszania.
  83. Zegary.
  84. Budownictwo wodne.
  85. (a) Wodociąg (dział mechaniczny, rurociągi, klosety wodne, kanalizacya, spusty, wodotryski, tryskacze).
(b) „ (wodomierze).
(c) „ (cedzidla i czyszczenie wody).
  86. Tkactwo.
  87. Narzędzia i przybory (szczegółowo nie nazwane).
  88. Motory wiatrowe i wodne.
  89. Wyrób cukru i skrobi.
-

R o z d z i a ł

poszczególnych klas patentowych między pięć oddziałów zgłoszeń.

I. Oddział zgłoszeń.

Przemysł mechaniczny, górnictwo i rolnictwo.

1. Przygotowanie rud, kopalini i materyałów palnych.
2. (a) Piekarstwo (dział mechaniczny).
3. Przemysł wyrobu odzieży.
5. Górnictwo.
8. (a) Blicharstwo, farbierstwo, drukowanie tkanin i apretura (dział mechaniczny).
9. Towary ze szczeci.
11. Introligatorstwo.
25. Machiny do pleceni.
28. (a) Garbarstwo, obrabianie skóry (dział mechaniczny).
29. (a) Włókna przędziwa (dział mechaniczny).
31. Odlewnictwo.
32. (a) Szkło (dział mechaniczny).
33. Przybory ręczne i podrózne.
38. (a) Drzewo (obrabianie, przybory i machiny).
39. (a) Róg itp. (dział mechaniczny).
41. Kapelusznictwo.
43. Koszykarstwo.
45. (a) Rolnictwo i leśnictwo itp. (dział mechaniczny).
50. Młyny.
52. Machinki do szycia (wszelkiego rodzaju).
54. Wyroby papierowe i przetwarzanie papieru.
55. Papiernictwo.
66. Rzeźnictwo.
70. Materyały do pisania i rysunku.
71. Szewstwo.
73. Powroźnictwo.
76. (a) Przędzenie (dział mechaniczny).
78. (a) Machiny do drzewa na zapalki.
79. Tytoń.
80. (a) Towary gliniane itp. (dział mechaniczny).
86. Tkactwo.

II. Oddział zgłoszeń.

Budowa machin w ogólności, kotły, motory, maszyny pracujące.

13. Kotły parowe.
14. Maszyny parowe.
15. (a) Drukarstwo (dział mechaniczny).
17. Wyrób lodu, zachowywanie żywności i wytwarzanie zimna.
24. Zakłady ogniskowe.
27. Miechy i przyrządy do wietrzenia.
35. Żórawie.
36. (a) Zakłady ogrzewcze (w ogólności).
44. Towary galanteryjne i przybory fajczarskie.
46. Motory powietrzne i gazowe.
47. Części składowe machin.
58. (a) Prasy (w ogólności).
59. Pompy.
60. Regulatory.
64. Przybory szynkarskie, zamykadła do flaszek i przyrządy do płókania.
65. Budowa statków i żeglarstwo.
72. Broń strzelnicza, naboje, oszańcowania.
77. Sport, gry.
82. Przyrządy do osuszania.
88. Motory wiatrowe i wodne.

III. Oddział zgłoszeń.

Elektrotechnika, instrumenty i kolejnictwo.

4. Oświetlanie (z wyłączeniem elektrycznego i gazowego).
10. Materiały palne.
19. (a) Budowa kolei żelaznych (budowa zwierzchnia, zwrotnice itp.).
20. Ruch kolei żelaznych (także kolei linowych, drogowych, polowych, kopalnianych, nadziemnych i górskich).
21. (a) Przyrządy elektryczne (do słabego prądu [telegrafia i telefonia]).
 (c) " " (zakłady przewodowe i rozdzielcze).
 (d) " " (do silnego prądu [machiny dynamiczne, elektromotory itp.])
 (e) " " (do mierzenia elektryczności).
 (f) " " (oświetlanie elektryczne).
 (g) " " (postępowanie i przyrządy elektryczne ogólne, szczegółowo nie nazwane).
26. Wyrób gazu i oświetlanie.
30. (a) Piecza o zdrowie (dział mechaniczno-fizyczny).
36. (b) Zakłady ogrzewcze (elektryczne).
42. Narzędzia naukowe.
51. Instrumenty muzyczne.
57. (a) Fotografia (dział optyczny i fizyczny, ciemnie, szkła przedmiotowe).
74. Sygnalizacja.
83. Zegary.
85. (b) Wodociąg (wodomierze).

IV. Oddział zgłoszeń.

Technika budownictwa, środki transportowe i obrabianie metali.

7. Wyrób blachy i drutu.
19. (b) Budowa dróg i mostów.
34. Przybory do gospodarstwa domowego.

- 37. Budownictwo cywilne.
- 49. Obrabianie metalu, mechaniczne.
- 56. Przybory na konie (ubory na zwierzęta wierzchowe i pociągowe).
- 61. Przybory ratunkowe.
- 63. (a) Siodlarstwo, stelmastwo (dział ogólny).
- (b) " " (welocepedy).
- 67. (a) Szlifierstwo i polerownictwo (dział mechaniczny).
- 68. Ślusarstwo.
- 69. Narzędzia do krajania.
- 81. Środki transportowe w ogólności.
- 84. Budownictwo wodne.
- 85. (a) Wodociąg (dział mechaniczny, rurociągi, klosety wodne, kanalizacya, spusty, wodotryski, tryskacze).
- 87. Narzędzia i przybory (szczegółowo nie nazwane).

V. Oddział zgłoszeń.

Chemia i przemysł chemiczny.

- 2. (b) Piekarstwo (dział chemiczny).
- 6. Piwo, gorzalka, wino, ocet, drożdże.
- 8. (b) Blicharstwo, farbiarstwo, drukowanie tkanin, apretura (dział chemiczny).
- 12. Postępowanie chemiczne i aparaty.
- 15. (b) Drukarstwo (dział chemiczny).
- 16. Wyrób nawozu.
- 18. Wyrób żelaza.
- 21. (b) Przyrządy elektryczne (baterje i akumulatory).
- 22. Barwniki, pokosty, lakiery, powłoki, klej.
- 23. Przemysł tłuszczowy, świece, mydła, oleje kopalne.
- 28. (b) Garbarstwo, obrabianie skóry (dział chemiczny).
- 29. (b) Włókna na przędziwo (dział chemiczny).
- 30. (b) Piecza o zdrowie (dział chemiczny).
- 32. (b) Szkło (dział chemiczny).
- 38. (b) Drzewo (dział chemiczny).
- 39. (b) Róg, kość słoniowa, guma, kauczuk, masy plastyczne (dział chemiczny).
- 40. Hulnictwo.
- 45. (b) Rolnictwo i leśnictwo, ogrodnictwo i winogrodnictwo, zootechnika (dział chemiczny).
- 48. Obrabianie metalu, chemiczne (emalia, galwanoplastyka).
- 53. Żywność (zachowywanie i wyrób).
- 57. (b) Fotografia (dział chemiczny).
- 58. (b) Prasy cedzidłowe.
- 62. Żupnictwo.
- 67. (b) Szlifierstwo i polerownictwo (dział chemiczny).
- 75. Soda i inny przemysł chemiczny hurtowny.
- 76. (b) Przędzenie (dział chemiczny).
- 78. (b) Materiały rozsadzające (dział chemiczny), towary żagwiowe, wyrób ogni sztucznych.
- 80. (b) Towary gliniane itp. (dział chemiczny).
- 85. (c) Wodociąg (cedziła i czyszczenie wody).
- 89. Wyrób cukru i skrobi.

158.

Rozporządzenie Ministerstw handlu i sprawiedliwości z dnia 15. września 1898,

którem w wykonaniu ustawy patentowej wydają się postanowienia szczegółowe co do organizacyi Trybunału patentowego, postępowania przed nim tudzież co do wykonywania jego decyzji i zarządzeń.

Na zasadzie postanowień §§. 94 i 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej) i na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 19. lipca 1898, rozporządza się co następuje:

I. Organizacya Trybunału patentowego.

§. 1.

Ustanawia się w Wiedniu Trybunał patentowy, który będzie instancją odwoławczą od rozstrzygnięć stanowczych oddziału nieważności Urzędu patentowego.

Trybunał ten tworzy się z prezydenta lub prezydenta senatu Najwyższego trybunału i sądu kasacyjnego, który będzie jego prezydentem i przewodniczącym, tudzież z radcy Ministerstwa handlu, dwóch radców dworu Najwyższego trybunału i sądu kasacyjnego lub ich zastępców i z trzech członków zawodowo-technicznych, którzy będą jego radcami.

Członków Trybunału patentowego i ich zastępców mianuje Cesarz na okres pięcioletni, a to na wniosek Ministra handlu uczyniony w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami. Ponowne ich powoływanie jest dozwolone (§. 41 ustawy patentowej, ustęp 1, 2, 3).

Zastępców prezydenta i innych prawa świadomych członków Trybunału patentowego powołuje się a mianowicie zastępcę prezydenta z pocztu prezydentów lub prezydentów senatów Najwyższego Trybunału i sądu kasacyjnego, zastępców radców dworu Najwyższego Trybunału i sądu kasacyjnego z pocztu radców dworu przy tym Trybunale a zastępcę radcy Ministerstwa handlu z pocztu urzędników conceptowych Ministerstwa handlu.

Do urzędu członka zawodowo-technicznego Trybunału patentowego uzdolniony jest każdy nieskazitelny krajowiec, posiadający znakomite wiadomości zawodowo-techniczne, który skończył 30. rok życia i nie jest ani z ustawy ani z rozstrzygnięcia sądowego ograniczony w używaniu swoich praw cywilnych lub w rozporządzaniu swoim majątkiem.

Do przyjęcia urzędu członka zawodowo-technicznego Trybunału patentowego nie jest nikt obowiązany.

§. 2.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 19. lipca 1898, wszyscy członkowie Trybunału patentowego używają w ciągu okresu swego urzędowania tytułu: „członek Trybunału patentowego“, członkowie zawodowo-techniczni tytułu: „radca Trybunału patentowego.“

§. 3.

Od tych członków Trybunału patentowego, którzy nie są urzędnikami sędziowskimi, odbiera prezydent Trybunału patentowego, zanim rozpoczną urzędowanie, przysięgę, tak samo jak od sędziów. W razie ponownego mianowania dostateczne jest przypomnienie przysięgi już złożonej.

Urzędnicy, których Minister handlu przeznaczy na pisarzy Trybunału patentowego, winni prezydentowi Trybunału patentowego przyrzec pod przysięgą sumienne dopełnianie obowiązków.

§. 4.

Do członków Trybunału patentowego stosują się w ciągu okresu ich urzędowania postanowienia artykułu 6 ustawy zasadniczej państwa o władzy sędziowskiej i ustawy z dnia 21. maja 1868, Dz. u. p. Nr. 46. o jej wykonaniu (§. 41 ustawy patentowej, ustęp 4).

Funkcye w ustawie z dnia 21. maja 1868, Dz. u. p. Nr. 46, sądowi dyscyplinarnemu przydzielone, wykonywać będzie co do członków Trybunału patentowego, o ile chodzi o ich funkcye w tym przymocie, sam Trybunał patentowy. Prokurator generalny przy Najwyższym Trybunale i sędzie kasacyjnym wykonywać ma czynności, do których według ustawy rzeczony jest obowiązany, także przy Trybunale patentowym.

Co do członków zawodowo-technicznych Trybunału patentowego zamiast oddalenia ze służby, następować ma usunięcie od urzędu.

Utrata obywatelstwa austriackiego lub własności pociąga za sobą sama przez się utratę urzędu; gdy członek Trybunału patentowego należący do Najwyższego Trybunału i sądu kasacyjnego lub do Ministerstwa handlu wystąpi z czynnej służby u tych Władz. z wystąpieniem jego kończy się także jego funkcyja w Urzędzie patentowym..

§. 5.

Członkowie Trybunału patentowego pobierają płace funkcyjne (§. 41 ustawy patentowej, ustęp 5).

Wysokość płac funkcyjnych wymierzać będzie dla każdego członka Minister handlu z końcem roku kalendarzowego na podstawie złożonych mu przez prezydenta Trybunału patentowego wykazów co do powoływania członka na posiedzenia i do wszelkich innych czynności Trybunału patentowego, dla członków zawodowo technicznych, zamieszkałych poza obrębem Wiednia, w szczególności także z uwzględnieniem odległości ich siedziby od Wiednia.

§. 6.

Trybunał patentowy rozprawia i rozstrzyga w senacie złożonym z sześciu radców i przewodniczącego.

Przewodniczy prezydent Trybunału patentowego lub jego zastępca.

Z sześciu radców powołanych do senatu dwaj powinni należeć do pocztu osób Najwyższego trybunału i sądu kasacyjnego, jeden do pocztu osób Ministerstwa handlu, trzej do pocztu członków zawodowo technicznych.

Trzech członków zawodowo technicznych powołuje w każdym z osobna przypadku prezydent Trybunału patentowego z listy mianowanych członków zawodowo technicznych (§. 41 ustawy patentowej, ustęp 6).

§. 7.

Radca Ministerstwa handlu, mianowany członkiem Trybunału patentowego, jest stałym referentem Trybunału patentowego. Prezydentowi Trybunału patentowego jest jednak zastrzeżone poruczenie innemu członkowi referatu w jakimś poszczególnym przypadku obok lub w miejsce stałego referenta.

§. 8.

Osób do służby pomocniczej i kancelaryjnej dla Trybunału patentowego potrzebnych, dostarcza Ministerstwo handlu (§. 41 ustawy patentowej, ustęp ostatni).

Nadechodzące akta, załatwienia i akta rejestrowe Trybunału patentowego zaciągają się w Ministerstwie handlu do osobnych ksiąg dla Trybunału patentowego przeznaczonych i z tego względu odpowiednio oznaczonych; podobnież załatwienia wygotowują się i akta Trybunału patentowego zachowują się w Ministerstwie handlu.

II. Postępowanie przed Trybunałem patentowym.

(Do §§. 87 — 93 ustawy patentowej).

§. 9.

Zwyczajne posiedzenia Trybunału patentowego odbywają się co trzy miesiące; jednakże w nagłych przypadkach prezydent Trybunału patentowego może także zarządzać posiedzenia nadzwyczajne.

Dni posiedzeń wyznacza prezydent Trybunału patentowego i takowe ogłaszają się wcześniej w Dzienniku patentowym.

Rozprawy publiczne Trybunału patentowego odbywają się w lokalach Najwyższego Trybunału i sądu kasacyjnego.

§. 10.

Referent stały Trybunału patentowego winien wydać zarządzenia potrzebne do należytego przygotowania rozprawy. W tych przypadkach, w których obok niego lub na jego miejsce inny członek Trybunału patentowego jest postanowiony referentem, referent stały winien wydać te zarządzenia w porozumieniu z tym członkiem; w razie różnicy zdań prosić należy prezydenta o decyzję

§. 11.

Orzeczenia Trybunału patentowego ogłaszają się i wygotowują w imieniu Jego Cesarskiej Mości i mają być podpisane przez przewodniczącego i sekretarza.

Wszelkie inne wygotowania wydają się z oznaczeniem „C. k. Trybunał patentowy“ i podpisem referenta stałego.

§. 12.

Wygotowania Trybunału patentowego doręczają się przez pocztę lub za pośrednictwem Urzędu patentowego.

III. Wykonanie decyzji i zarządzeń Trybunału patentowego.

§. 13.

Decyzje Trybunału patentowego wykonywać ma Urząd patentowy z urzędu, o ile takowe wchodzi w zakres właściwości Urzędu patentowego i o ile ustawa patentowa nie wymaga wyraźnie, żeby uprawniony o to prosił.

Z prośbą o wykonanie decyzji pod względem dalszej ich osnowy, winni interesowani udać się do Sądów lub do innych właściwych Władz.

§. 14.

Sądy obowiązane są udzielać Trybunałowi patentowemu pomocy prawnej.

§. 15.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1899.

Baernreither r. w.

Ruber r. w.

159.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 15. września 1898,

którem wydaje się porządek czynności dla Urzędu patentowego.

Na zasadzie §§. 38 i 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej), rozporządza się co następuje:

Biurow podawcze; postępowanie w niem z podaniami.

§. 1.

Wszelkie podania do Urzędu patentowego nadchodzące, odbierają się w biurze podawczem. Kwoty pieniężne do podań należące, złożone należy w kasie; kasa wydaje potwierdzenie złożenia, z którym następnie oddać należy podanie w przegrodzie biura podawczego.

Kto w biurze podawczem oddaje podanie tamże należące, może żądać, żeby mu oddanie potwierdzono wyciśnięciem pieczęci z datą na rubrum podania przez wnoszącego podanie wprzód przysposobionem.

§. 2.

W biurze podawczem wszelkie podania, do Urzędu patentowego nadchodzące, jak tylko nadejdą i w tej samej kolei, w której nadchodzą, opatruje się zapiskiem nadejścia; mianowicie zapisuje się na nich dzień (datę), jeżeli zaś są to zgłoszenia, także godzinę i minutę nadejścia i liczbę bieżącą. Dzień wniesienia a co do zgłoszeń także godzinę i minutę napisać należy na podaniu w obecności podającego, jeżeli tego żąda. Na wszystkich podaniach, z ściśle przestrzeganiem kolei nadejścia, zapisuje się numer bieżący według kolei rozpoczynającej się corocznie od 1, umieszcza się zaś tenże na podaniu

obok daty i nadto na każdej załączce podania; następnie wciąga się nadchodzące akta pod tym numerem do księgi (do protokołu podawczego). Prezydent Urzędu patentowego wyda potrzebne polecenia, żeby przy wciąganiu nadchodzących aktów przestrzegano jak najściślej kolei ich nadejścia.

Przywodzenie szczegółów przedmiotowych w podaniach i przy oddawaniu posyłek pieniężnych.

§. 3.

We wszystkich podaniach do Urzędu patentowego wystosowanych a odnoszących się do sprawy już u niego wiszącej, przywieść należy jej znak aktowy, o ile działającemu jest już wiadomy z poprzednich załatwień, tudzież numer odnośnego załatwienia, do którego odnosi się nowe podanie.

Wnosząc posyłki pieniężne do Urzędu patentowego i płacąc onemuż gotówką, podać należy dokładnie, z jakiego powodu się to czyni (czy to jest wkupne, opłata roczna, opłata od zażalenia itp.) i do jakiej sprawy te pieniądze należą; w szczególności posyłając jednocześnie więcej należności zapomocą przekazu pocztowego lub zapomocą ceduły złożenia pocztowej kasy oszczędności, trzeba na odcinku wyszczególnić dokładnie opłaty mieszczące się w sumie asygnowanej (np.: wkupne za N. N. na cegły odsadzkowe 10 zł., 2. opłata roczna za patent Nr. 2345 25 zł., opłata od zażalenia N. N. przeciw rezolucyi L. . . . 10 zł. itd.).

Płacąc kasie Urzędu patentowego gotówką lub zapomocą czeku sumy, obejmujące kilka należności, oddać należy wykaz szczegółowy objaśniający, na co ta suma jest przeznaczona.

Rejestra i zapiski do aktów.

§. 4.

W Urzędzie patentowym i jego oddziałach utrzymywać należy potrzebne rejestry i zapiski, żeby każdy akt, w każdym okresie postępowania mógł być szybko i niezawodnie znaleziony i żeby bieg terminów, stanowiący o dalszem postępowaniu z przedmiotem, był uwidoczniomy.

§. 5.

Wszystkie akta odnoszące się do nadanego patentu, zachowywać należy złączone, akta dotyczące się patentów dodatkowych, z przywiedzeniem aktów dotyczącego patentu głównego.

Pora czynności.**§. 6.**

Godziny czynności Urzędu patentowego trwają od godziny 9 zrana do godziny 3 popołudniu.

Jednakże przyjmowanie stron w oddziałach Urzędu patentowego może być zarządzeniem prezydenta ograniczone do pewnej godziny w obrębie tego czasu; zarządzenie w tym względzie powinno być wywieszane przy wejściu do budynku urzędowego.

Biuro podawcze i kasa Urzędu patentowego otwarte są dla publiczności w dniach powszednich od godziny 9 aż do 2.

§. 7.

W niedziele i święta (§. 11) służba spoczywa w Urzędzie patentowym.

Jednakże dla odbierania podań, biuro podawcze powinno być także w tych dniach otwarte w czasie od godziny 9 do 12; w tymże samym czasie również i wystawialnia jest dla publiczności otwarta. Kasa jest w niedziele i święta zamknięta; w dniach tych kwoty pieniężne oddawać należy do Urzędu patentowego za pośrednictwem poczty.

Terminy.**§. 8.**

Terminy w ustawie ustanowione (terminy ustawowe), o ile ustawa nie dozwala wyraźnie ich przedłużania, nie mogą być przedłużone.

Terminy, wyznaczone przez Urząd patentowy ze względu na potrzeby i jakość szczególnego przypadku (terminy urzędowe), mogą być przedłużone.

§. 9.

Bieg terminów zaczyna się od chwili zdarzenia w ustawie patentowej oznaczonego, do którego stosuje się początek terminu, lub od chwili doręczenia stronie uchwały termin zarządzającej, albo, jeżeli uchwała ta nie została stronie doręczona lecz ogłoszona i do protokołu wciągnięta, od ogłoszenia uchwały; jednakże przy liczeniu terminu, który wyznaczony jest w pewnej ilości dni, nie wlicza się dnia, w którym miała miejsce chwila zdarzenia, doręczenia lub ogłoszenia uchwały, decydująca o rozpoczęciu się terminu. Terminy wyznaczone w tygodniach, miesiącach lub latach, kończą się z upływem tego dnia ostatniego tygodnia, miesiąca lub roku, który swoją nazwą lub liczbą odpowiada dniowi rozpoczęcia się terminu.

Jeżeli tego dnia niema w ostatnim miesiącu, termin kończy się z upływem ostatniego dnia owego miesiąca.

§. 10.

Niedziele i święta (§. 11) nie wstrzymują rozpoczęcia się i biegu terminów.

Jeżeli termin kończy się w niedzielę lub święto (§. 11), za ostatni dzień terminu uważać należy najbliższy dzień powszedni.

§. 11.

Za dni świąteczne przyjmuje się następujące według kalendarza rzymsko-katolickiego: dzień Nowego Roku, święto Trzech Króli, święto N. P. Gromnicznej, Zwiastowanie N. M. Panny, Wniebowstąpienie Pańskie, poniedziałek Wielkanocny i poniedziałek Zielonych Świątek, dzień Bożego Ciała, dzień ŚŚ. Piotra i Pawła, Wniebowzięcie N. M. Panny, dzień Narodzenia N. M. Panny, dzień Wszystkich Świętych, dzień Św. Leopolda, Niepokalane Poczęcie N. M. Panny, Boże Narodzenie i dzień Św. Szczepana.

§. 12.

Jeżeli terminy ustawowe lub urzędowe, kilku osobom, w tej samej sprawie udział mającym, do wykonania tej samej czynności służące, nie upływają jednocześnie, wszystkie te osoby mogą czynność ową dopóty wykonywać, dopóki jeszcze jednej z nich służy termin do wykonania tej czynności.

Tok czynności w oddziałach.**§. 13.**

Zarządzenia, mające na celu przygotowanie wydania uchwały na posiedzeniach, wydaje we wszystkich oddziałach egzaminator lub referent, któremu sprawa jest poruczona. Jeżeli tenże przesłuchuje strony, w takim razie, o ile nie chodzi tylko o uchylenie wad zewnętrznych w podaniach lub o sprostowanie podanego opisu, tudzież, gdy się przesłuchuje świadków i biegłych, należy zawsze spisać protokół, w razie potrzeby z przybraniem przysięgłego pisarza.

§. 14.

Wszystkie sprawy, odnoszące się do patentu już nadanego, których załatwienie nie jest zastrzeżone oddziałowi zażaleń lub oddziałowi nieważności, załatwiać ma ten oddział zgłoszeń, który zajmował się nadaniem patentu. Gdy idzie o sprawy treści prawnej, co do których przepisane jest wydanie uchwały na posiedzeniu, zwołuje się na posiedzenie dotyczącego oddziału zgłoszeń członków prawa świadomych.

§. 15.

Gdy zachodzi jeden z powodów wyłączenia, podany w §. 42 ustawy patentowej, członek, którego to dotyczy, winien oznajmić o tem niezwłocznie prezydentowi a ten wydaje zarządzenia potrzebne pod względem zastępstwa za wyłączonego; jeżeli powody wyłączenia spostrzeżone lub zarzucone będą dopiero podczas posiedzenia, oddział decydować ma o ich istnieniu.

Tok czynności w oddziałach zgłoszeń.

§. 16.

Jeżeli badanie wstępne (§. 55 ustawy patentowej) wykaże w zgłoszeniu wady nie uwłaczające kwalifikacji wynalazku do patentowania, wezwąć należy zgłaszającego, żeby wady te usunął w oznaczonym terminie. Jeżeli z badania wstępnego okaże się, że zgłoszenie zdaje się spotykać z okolicznościami, uchylającymi kwalifikację do patentowania, uwiadomić należy o tem zgłaszającego z wezwaniem, żeby w wyznaczonym terminie objawił swoje zdanie albo, żeby opis swój odpowiednio ścięśnił lub zmienił.

Uwiadomienia te wydają się na wniosek jednego egzaminatora, opatrzone podpisem technicznego przewodniczącego odpowiedniego oddziału zgłoszeń; we wszystkich kwestjach nie tylko techniczne znaczenie mających, przewodniczący zawodowo techniczny przedkłada dotyczący akt świadomemu prawu przewodniczącemu oddziału a w takim razie ten ostatni podpisuje dotyczące zarządzenie.

Zgłoszyciel, którego zgłoszeniu wyknięto wady, może w terminie wyznaczonym mu do uchylecia wad lub do oświadczenia się co do przeszkód, z jakimi się jego zgłoszenie spotkało, stawić się osobiście w biurze dotyczącego egzaminatora dla udzielenia stosownych wyjaśnień celem uchylecia wad swego zgłoszenia i sprostowania onegoż.

Postanowienie, czy dosteżone wady mają być uchylone zapomocą poprawek w egzemplarzach opisu pierwotnie podanego, czy mają być podane nowe opisy, zastrzega się uznaniu egzaminatora.

§. 17.

Listy zgłoszeń patentowych posyłać należy regularnie Ministerstwu wojny, tudzież Ministerstwu skarbu i spraw wewnętrznych; nadto ogłasza się je w Dzienniku patentowym. Ministerstwu rzeczonym posyłać należy Dziennik patentowy regularnie i natychmiast po wyjściu.

Jeżeli badanie wstępne nastęrczy powód do mniemania, że wynalazek wchodzi całkiem lub po

części w zakres prawa monopoliowego państwa, egzaminator winien zasięgnąć zdania właściwej władzy monopoliowej.

Urząd patentowy uda się do Ministerstwa wojny z żądaniem, żeby mu wymieniło osoby, których opinii może zasięgać co do wynalazków na polu techniki broni i środków wybuchowych i które w myśl §. 37, ustęp trzeci ustawy patentowej można wzywać na obrady oddziałów zgłoszeń.

§. 18.

Wydanie uchwały na posiedzeniu oddziału zgłoszeń, potrzebne jest do uchwały orzekającej odrzucenie zgłoszenia (§. 56, ustęp pierwszy ustawy patentowej), do zarządzenia zapowiedzi (§. 57, ustęp pierwszy ustawy patentowej), do decyzji co do nadania patentu w postępowaniu protestacyjnym (§. 60 ustawy patentowej), nakoniec do decyzji co do cofnięcia pierwszeństwa z powodu istotnych zmian w pierwotnym opisie (§. 52, ustęp ostatni i §. 54, ustęp ostatni ustawy patentowej). Lecz jeżeli w terminie wystawienia nie nadeszła protestacya a egzaminator wnosi nadanie patentu, można postarać się kursoryjnie o uchwałę względem nadania patentu.

§. 19.

Akta przez poszczególnych egzaminatorów przygotowane do wydania uchwały w oddziale zgłoszeń oddać należy technicznemu przewodniczącemu oddziału najmniej na trzy dni przed posiedzeniem; tenże wyznacza drugiego członka technicznego do wydania uchwały i wpisuje akta do porządku dziennego posiedzenia. Najpóźniej na jeden dzień przed posiedzeniem oddaje akta z porządkiem dziennym przydującemu w oddziale.

Te sprawy, co do których w myśl §. 40 ustawy patentowej uchwała wydana być ma na posiedzeniu oddziałowem samych tylko członków prawa świadomych, przydzielać należy świadomemu prawu przewodniczącemu tego oddziału, który zajmował się lub jeszcze się zajmuje nadaniem patentu, on zaś przydziela je świadomemu prawu urzędnikowi swego oddziału do opracowania a po przygotowaniu projektu uchwały wpisuje do porządku dziennego posiedzenia, które odbyć się ma według §. 40 ustawy patentowej.

Uchwałę co do wpisów do rejestru rzeczników patentowych w myśl §. 43 ustawy patentowej wydaje oddział, który utworzyć należy z dwóch członków prawa świadomych pod przewodnictwem prezydenta lub jego zastępcy (§. 11 rozp. min. z dnia 15. września 1898, Dz. u. p. Nr. 157).

§. 20.

Akta do posiedzenia przygotowane biorą się na niem pod obradę według kolei porządku dziennego. Na posiedzeniu oddziałów zgłoszeń nie pisze się protokołu, lecz na każdym z aktów, co do których oddział wydał uchwałę, zapisuje się nazwiska osób, które miały udział w wydaniu tej uchwały.

Uchwałę wydaje się na podstawie wniosku przygotowanego przez egzaminatora; zmiany uchwalone na posiedzeniu wpisuje się w koncepcie wniosku, jeżeli zaś uchwała różni się znacznie od wniosku, projekt załatwienia wygotować należy na nowo w porozumieniu z tym członkiem, którego wniosek został uchwalony.

§. 21.

W toku badania wstępnego wpływać należy na to, żeby istotny przedmiot wynalazku był w opisie przedstawiony jak najjaśniej, jak najwyraźniej, w formie kwalifikującej opis do wydrukowania i żeby osnowa opisu odpowiadała ściśle roszczeniom do upatentowania i tytułowi patentu nadać się mającego.

Jeżeli chodzi o postępowanie, którego przedmiotem jest wyrób nowego materiału (§. 110 ustawy patentowej), nowość tego materiału powinna być w tytule i w roszczeniach patentowych jak najjaśniej wyrażona.

Obwieszczając zgłoszenie (§. 57 ustawy patentowej), określić należy istotny przedmiot wynalazku jak najkrócej, głównymi wyrazami, w taki sposób, żeby interesowani biegli mogli z tego dowiedzieć się, do czego zgłoszenie się odnosi; dotyczący egzaminator winien osnowę obwieszczenia przygotować na posiedzenie jednocześnie z wnioskiem o ogłoszenie.

§. 22.

W wystawialni trzymać należy wystawione zgłoszenia razem z ich załączkami, tudzież dokumenty nadanych patentów na pogotowiu, iżby każdy mógł je przeglądać. Drukowanego egzemplarza rysunku nie wystawia się.

Utrzymywać należy osobne zapiski wystawionych zgłoszeń, ażeby każde wystawione zgłoszenie za podaniem nazwiska zgłoszyciela a tak samo i zgłoszenia należące do pewnej klasy, za podaniem tej klasy można było łatwo i szybko znaleźć.

Wystawialnia jest dla publiczności otwarta w dniach powszednich od godziny 9 do 3. w nie-

dziale i święta (§. 11) od godziny 9 do 12; jednakże na pół godziny przed upływem tego czasu nie wydaje się już żadnych zgłoszeń ani dokumentów patentowych. Gdy się czas urzędowy skończy, zgłoszenia i dokumenty patentowe znajdujące się w rękach stron należy odebrać i wziąć napowrót w urzędowe zachowanie.

Kto w wystawialni wypożycza do przejrzania zgłoszenie lub dokument patentowy, winien wygotować potwierdzenie otrzymania, na którym zanotować należy liczbę pism wypożyczonych. Wypożyczający winni używać wypożyczonych zgłoszeń i dokumentów patentowych w tych miejscach, które im będą wskazane.

Zapisywanie szczegółów zgłoszeń i zdejmowanie szkiców z rysunków jest dozwolone; jednakże kopie zupełne opisów a mianowicie zaś rysunków, wolno wygotowywać tylko za szczególnem pozwoleniem przewodniczącego właściwego oddziału zgłoszeń; pozwolenie to daje się tylko w takim razie, jeżeli strona wiarogodnie udowodni, że potrzebuje kopii zupełnej dla uzasadnienia protestacyi. W przypadku jednak tym trzeba dobitnie zwrócić uwagę proszącego na to, że wystawionemu opisowi patentowemu służy według §. 57, ustęp 4 ustawy patentowej, ochrona prawa autorstwa.

Tylko za szczególnem pozwoleniem mogą strony używać w wystawialni atramentu i pióra. Do wygotowywania tam notatek, szkiców i kopii wolno stronom używać tylko ołówków zwyczajnych lub atramentowych.

Urządnicę pełniący służbę, odbierając napowrót przedmioty wypożyczone, winien przekonać się o ich zupełności i zwrócić lub zniszczyć wystawione potwierdzenie.

Kilka zgłoszeń i dokumentów patentowych można wydać stronie jednocześnie tylko w takim razie, jeżeli potrzebuje ich do porównania ze sobą.

Na żądanie przełożonego wystawialni winny strony pokazać mu wygotowane notatki, szkice lub kopie.

Przełożony wystawialni ma prawo zatrzymać zapiski i rysunki stron przekraczające dozwoloną miarę notatek lub szkiców.

Przestrzegać należy, żeby strony obsługiwane były kolejno w takim porządku jak przychodzą.

W wystawialni zakazane jest głośne mówienie i w ogóle przeszkadzanie innym obecnym, tudzież palenie tytoniu. Przełożony wystawialni winien czuwać nad tem, żeby tam panował spokój i porządek.

Osobom wykraczającym ponownie przeciw postanowieniom powyższym, może prezydent Urzędu patentowego na wniosek przełożonego wystawialni zabronić trwale lub czasowo uczęszczania do niej.

§. 23.

Uskutecznienie ogłoszenia zapisać należy w akcie dotyczącego zgłoszenia.

Cofnięcie zgłoszenia lub odmówienie patentu (§. 66 ustawy patentowej), ogłasza się z odniesieniem się do uprzedniego ogłoszenia zgłoszenia i z podaniem nazwiska zgłoszyciela, tudzież tytułu wynalazku.

§. 24.

O tem, że zgłoszenie zostało ogłoszone (zapowiedź, §. 57 ustawy patentowej),awiadomić należy zgłoszyciela listem poleconym lub za potwierdzeniem odbioru i zarazem należy nadmienić, że tenże winien w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia złożyć pierwszą opłatę roczną (20 zł.), w przeciwnym razie zgłoszenie uważa się za cofnięte.

Okoliczność, że zgłoszyciel nie otrzymał tego uwiadomienia, nie wstrzymuje skutków prawnych łączących się z zaniedbaniem zapłacenia i nie uzasadnia odpowiedzialności ze strony Urzędu patentowego.

§. 25.

Dalsze opłaty roczne są płatne każdego roku w dniu kalendarzowym odpowiednim temu dniowi, w którym zgłoszenie zostało w Dzienniku patentowym ogłoszone (§. 57 ustawy patentowej). Po tym dniu można jeszcze zapłacić waźnie w przeciągu trzech miesięcy tylko za uiszczeniem opłaty dodatkowej w kwocie 5 zł.

Jeżeli opłaty rocznej nie uiszczono w miesiąc po dniu płatności a w tym razie z dopłatą należności dodatkowej, Urząd patentowy posyła posiadaczowi patentu albo jego pełnomocnikowi pod adresem w rejestrze zapisanym uwiadomienie, że opłaty nie wniesiono i że można ją jeszcze zapłacić łącznie z opłatą dodatkową aż do upływu trzech miesięcy od dnia płatności, który się w uwiadomieniu podaje.

Gdyby opłatę roczną wniesiono po dniu płatności bez opłaty dodatkowej, Urząd patentowy wzywa wnoszącego, żeby opłatę dodatkową uiszczył w przeciągu pozostałej części trzechmiesięcznego terminu; jeżeli opłata dodatkowa nie zostanie w tym terminie uiszczona, zwraca się uiszczoną opłatę roczną a z patentem postępuje się tak, jak gdyby upłynął.

Okoliczność, że posiadacz patentu nie otrzymał takiego uwiadomienia lub wezwania, nie wstrzymuje skutków prawnych łączących się z zaniedbaniem zapłacenia i nie uzasadnia odpowiedzialności ze strony Urzędu patentowego.

Tok czynności w oddziałach zażaleń.

§. 26.

Pod względem przygotowań do wydania uchwały w oddziałach zażaleń, stosują się odpowiednio — o ile ustawa patentowa nie zawiera osobnych zarządzeń — przepisy wydane dla oddziałów zgłoszeń z następującymi odmianami.

Do każdego zażalenia i do każdego wniosku, co do którego decyzya zastrzeżona jest oddziałowi zażaleń, ma prezydent Urzędu patentowego lub jego zastępca, do przewodniczenia w oddziale zażaleń powołany, przeznaczyć na referenta członka oddziału zażaleń świadomego prawa lub zawodowo technicznego podług tego, czy chodzi o kwestye prawnicze czy techniczne. W razie potrzeby można też ustanowić dwóch referentów, świadomego prawa i zawodowo technicznego.

Jeżeli referent zawodowo techniczny należy do niestających członków Urzędu patentowego, w takim razie polecić należy urzędnikowi Urzędu patentowego przeprowadzenie postępowania przygotowawczego na podstawie jego wniosków.

Gdy sprawa okazuje się dostatecznie przygotowaną do wydania uchwały na posiedzeniu, referent przekłada akt przewodniczącemu a ten wyznacza dzień posiedzenia i zarządza zaproszenie członków zawodowo technicznych, którzy wybrani być mają podług tego, do jakiej gałęzi techniki wynalazek należy.

W razie potrzeby, można przed zgromadzonym oddziałem zażaleń przesłuchiwać świadków i biegłych i przeprowadzać wszelkie inne dowody.

Z przeprowadzenia dowodów i ze zarządzeń w postępowaniu przygotowawczem, jakoteż z rozprawy nad zażaleniem, spisane być winny przez przysięgłego pisarza — w razie potrzeby z przybraniem technika — protokoły, które zawierać mają istotne wyniki postępowania przygotowawczego i rozprawy.

Tok czynności w oddziale nieważności.

§. 27.

Do każdego wniosku, którego rozstrzygnięcie zastrzeżone jest oddziałowi nieważności, wyznacza prezydent lub jego zastępca świadomego prawa członka oddziału nieważności na referenta, który obowiązany jest przeprowadzić postępowanie przygotowawcze do rozprawy ustnej (§. 71 ustawy patentowej).

Nadto we wszystkich przypadkach, w których chodzi o kwestye nie wyłącznie prawnicze, wyznaczyć należy na drugiego referenta członka zawodowo technicznego podług gałęzi techniki, do której doty-

czący wynalazek należy i referent prawa świadomy, winien się z nim porozumiewać. Z wyników postępowania przygotowawczego zdaje streszczającą relację na rozprawie ustnej referent prawa świadomy lub zawodowo techniczny podług tego, czy przedmiot jest przeważnie treści prawniczej czy technicznej; jeśli potrzeba, zdają sprawę obadwaj. W razie różnicy zdań, kto ma zdawać sprawę, decyduje przewodniczący.

§. 28.

W postępowaniu przygotowawczem winien referent cały materiał procesowy o tyle przygotować do rozprawy ustnej i przebrać, żeby rozprawa ta mogła odbyć się ile możności jednym ciągiem i bez przerwy.

W szczególności więc referent winien przez przesłuchanie stron lub postaranie się o ich oświadczenia stwierdzić, które z roszczeń, jakich dochodzą, są uznane, na które istotne twierdzenia się zgodzono a które z tych roszczeń i twierdzeń są zaprzeczane; o ile roszczenie, które jedna strona wytacza, będzie przez przeciwnika uznane lub o ile zgodzono się na twierdzenia faktyczne, winien stwierdzić to protokolarnie.

Co do faktów, które pozostały spornymi, winien referent zarządzić co będzie potrzebne dla uzyskania środków dowodowych, przeprowadzenia tych dowodów, których na rozprawie ustnej nie możnaby przeprowadzić lub których natychmiastowe przeprowadzenie jest potrzebne dla zapewnienia dowodu.

Za dowody, których nie można przeprowadzać na rozprawie ustnej, uważa się w szczególności następujące: obejrzenie naoczne, przesłuchanie świadków zamiejscowych drogą rekwizycji, pochłaniające wiele czasu badania biegłych i w ogóle wszelkie takie dowody, których przeprowadzenie na rozprawie ustnej mogłoby, jak to jest do przewidzenia, znacznie ją utrudnić lub niestosunkowo przedłużyć.

Na wszelkie takie przeprowadzenia dowodu, przyzwać należy obie strony lub ich zastępców. Przy przeprowadzaniu dowodu stosować należy odpowiednio przepisy §§. 266 aż do 370 ustawy o postępowaniu cywilno-sądowym z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 113. Niestawienie się stron nie wstrzymuje przeprowadzenia dowodów.

Przytem jednak należy mieć zawsze na uwadze, że celem postępowania przygotowawczego jest tylko przygotowanie rozprawy ustnej, że przeto przeprowadzenie dowodu zastrzeżone dla tej rozprawy, uzupełnione wynikami postępowania przygotowawczego, ma zgromadzonemu oddziałowi dostarczyć jasnego i zupełnego obrazu całego przypadku spornego.

Jeżeli do tego samego faktu przywieziono kilku świadków, referent winien najprzód przez przesłuchanie stron lub w inny odpowiedni sposób

stwierdzić, którzy z tych świadków są najbardziej w możności potwierdzić fakt o który idzie i podług tego poczynić wnioski co do przyzwania świadków na rozprawę ustną.

W postępowaniu przygotowawczem referent winien zawsze wpływać na to, żeby strony przywiodły całkowicie i wyczerpująco fakta i środki dowodowe, służące do uzasadnienia ich roszczeń i zwrócić uwagę stron na dopuszczalne stosownie do §§. 74 i 75 ustawy patentowej a względnie §§. 179, 181, 275 i 278 ustawy o postępowaniu cywilno-sądowym wyłączenie faktów i dowodów za późno przywiezionych.

Z przeprowadzenia dowodów i zarządzeń w postępowaniu przygotowawczem spisany być ma protokół a to przez przysięgłego pisarza, w razie potrzeby z przybraniem technika.

§. 29.

Audycencye w postępowaniu przygotowawczem wyznacza referent i uwiadamia o ich wyznaczeniu strony lub ich zastępców; w postępowaniu przygotowawczem referent ma upoważnienia i obowiązki przewodniczącego w postępowaniu sądowym wyszczególnione w §§. 180 aż do 185 ustawy o postępowaniu cywilno-sądowym.

Może on zarządzić przeprowadzenie dowodu, mające odbyć się w postępowaniu przygotowawczem i albo sam wykonać takowe albo drogą rekwizycji zażądać tego od sądów (§. 83 ustawy patentowej). Przy przeprowadzaniu dowodu służą mu te upoważnienia, które w postępowaniu przed trybunałami wykonywa przewodniczący przy przeprowadzaniu dowodu przed sądem orzekającym.

W postępowaniu przygotowawczem nie można przesłuchiwać stron pod przysięgą.

§. 30.

Gdy się postępowanie przygotowawcze skończy, referent przekłada prezydentowi oddziału nieważności lub przewodniczącemu onegoż, którego prezydent wyznaczy, wszystkie akta ze swoimi wnioskami. Jeżeli referent lub przewodniczący uznaje, że wniosek poddany postępowaniu przygotowawczemu należy odrzucić jako niekwalifikujący się do rozprawy z powodu niewłaściwości Urzędu patentowego lub dla rozstrzygniętej już sprawy (§. 72, ustęp 2 ustawy patentowej), trzeba postarać się o uchwałę oddziału nieważności, który decyduje w tym względzie na posiedzeniu nie jawnem. W przeciwnym razie prezydent lub inny przewodniczący oddziału nieważności, o ile nie uznaje za potrzebne zarządzić jeszcze uzupełnienie postępowania przygotowawczego, naznacza rozprawę ustną; zarządzenia w tym względzie potrzebne projektuje referent i przekłada je przewodniczącemu do zatwierdzenia.

§. 31.

Przed rozprawą ustną obznajmić się winni członkowie oddziału nieważności prawa świadomi z techniczną a zawodowo techniczni z prawniczą stroną przypadku, który ma być jej przedmiotem. Przewodniczącemu zastrzeżone jest zarządzenie, żeby akt obiegał między członkami z rąk do rąk, lub żeby referent udzielił im ustnie objaśnień.

§. 32.

Z wyników postępowania przygotowawczego, o ile zgromadzony oddział nieważności nie dowiadyje się o nich bezpośrednio z przeprowadzenia dowodów, odbywającego się na rozprawie ustnej, winien referent (§. 27) zdać sprawę na rozprawie ustnej na podstawie protokołów spisanych w postępowaniu przygotowawczem.

Decyzje wpadkowe w oddziałach zażaleń i w oddziale nieważności.

§. 33.

Wnioski, dotyczące się decyzji wpadkowych, do których według §. 37, ustęp 2 ustawy patentowej, dostateczną jest obecność tylko trzech członków w oddziałach zażaleń i w oddziale nieważności, trzeba oddać przewodniczącemu osobno, wpisać w osobnym porządku dziennym i wziąć pod rozprawę stosownie do polecenia przewodniczącego, przed przedmiotami zastrzeżonymi na pełne posiedzenie oddziału lub po ich załatwieniu.

Wygotowania.

§. 34.

Wygotowania Urzędu patentowego wydają się z napisem „c. k. Urząd patentowy“ i z wymienieniem oddziału („Oddział zgłoszeń I, II, III, IV lub V; Oddział zażaleń A lub B; Oddział nieważności“) i mają być podpisane przez prezydującego lub przewodniczącego dotyczącego Oddziału.

Wygotowania, dotyczące się spraw prezydyalnych, wydają się z podpisem „Prezydent Urzędu patentowego“, podpisuje zaś takowe prezydent Urzędu patentowego lub jego zastępca.

Należytości świadków i biegłych.

§. 35.

Przy ocenianiu roszczenia świadków i biegłych przez Urząd patentowy przesłuchiwanym, do należytości świadków i biegłych, jakoteż przy wymierza-

niu tych należytości stosują się odpowiednio postanowienia rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17. września 1897, Dz. u. p. Nr. 221.

Taryfę należytości ustanawia i wydaje Urząd patentowy z przyzwoleniem Ministra handlu.

Język służbowy.

§. 36.

Urząd patentowy używa w służbie, w czynnościach i na rozprawach języka niemieckiego.

W sprawach patentowych, dotyczących się osób mieszkających w krajach tutejszych, można wnosić do Urzędu patentowego podania i załączki w każdym z tych języków, które w ich siedzibie są zwyczajnymi krajowymi.

W przypadkach tych wydaje się stronie załatwianie takich podań w języku niemieckim z dołączeniem przekładu na język podania.

W sprawach patentowych, dotyczących się osób mieszkających za granicą, wnosić należy do Urzędu patentowego podania i załączki w języku niemieckim.

Podania stron, nie czyniące zadosyć wymaganiom powyższym, zwracać należy petentom lub ich zastępcom z wyznaczeniem terminu do wniesienia podania zgodnego z przepisami.

§. 37.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1899.

Baernreither r. w.

160.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 15. września 1898,

tyczące się wymogów co do zgłoszeń patentowych tudzież co do pełnomocnictw do zastępowania w sprawach patentowych.

Na zasadzie postanowień §§. 53, 7 i 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej) rozporządza się co następuje:

§. 1.

Zgłoszenie wynalazku celem uzyskania patentu wnosić należy do Urzędu patentowego podaniem piśmiennem (załączka I).

§. 2.

Zgłoszenie zawierać powinno następujące szczegóły:

1. Imię i nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania ubiegającego się o patent, jeżeli zaś zgłoszenie wnosi zastępca, nadto też same szczegóły także co do zastępcy; ubiegający się o patent, jeżeli nie mieszkają stale w krajach tutejszych, winni wnosić zgłoszenia swoje, tudzież wszelkie podania, dotyczące się takowych albo nadanych patentów za pośrednictwem zastępcy w krajach tutejszych zamieszkałego (§. 7 ustawy patentowej) z przydaniem szczegółów powyższych co do tego stałego tutejszokrajowego zastępcy;

2. prośbę o nadanie patentu;

3. krótkie techniczne oznaczenie wynalazku, który ma być patentowany (tytuł); oprócz tego tytułu nie podaje się w samemże zgłoszeniu żadnych objaśnień co do przedmiotu wynalazku, lecz zamieszcza się takowe w opisie, który ma być do zgłoszenia dołączony;

4. ilość lat, za które zgłoszyciel chce uiścić opłatę roczną przed nadaniem patentu.

§. 3.

Zgłaszając się o patent dodatkowy (§. 4, ustęp 2 ustawy patentowej), trzeba przywieść patent pierwotny, do którego odnosi się zgłoszenie dodatkowe a to przez przytoczenie numeru i tytułu nadania, lub jeżeli patent pierwotny nie został jeszcze nadany przez przytoczenie szczegółów odnośnego zgłoszenia.

§. 4.

Do zgłoszenia trzeba dołączyć:

1. Wkupne w kwocie 10 zł. (§. 114 ustawy patentowej) lub potwierdzenie, że tę opłatę złożono w urzędzie pocztowym dla odesłania do kasy Urzędu patentowego; jeżeli zgłoszenie oddaje się bezpośrednio w Urzędzie patentowym, oddawca winien zapłacić wkupne w kasie Urzędu patentowego i oddać zgłoszenie w biurze podawczem razem z potwierdzeniem od kasy otrzymanem;

2. jeżeli ubiegający się o patent podaje zgłoszenie przez zastępcę, pełnomocnictwo zastępcy wystawione;

3. opis zgłoszonego wynalazku sporządzony według przepisów §. 52 ustawy patentowej w dwóch egzemplarzach (przez ubiegającego się o patent a według okoliczności przez jego zastępcę podpisanych).

§. 5.

Zgłoszenia patentowe, co do których chciiano uzyskać odroczenie wkupnego lub pierwszej opłaty rocznej, jakoteż podania, co do których chciiano uzyskać uwolnienie od opłat w §§. 115 i 116, l. 1, 2 i 3 ustawy patentowej przepisanych, winna strona

opatrzyć odpowiednim dopiskiem na pierwszym arkuszu poniżej stępla.

§. 6.

Pełnomocnictwa do zastępowania w sprawach patentowych, które stosownie do §. 7 ustawy patentowej trzeba składać w Urzędzie patentowym, powinny zawierać we wstępie imię i nazwisko mocodawcy lub według okoliczności jego firmę, miejsce jego zamieszkania i adres (ulicę, numer domu) a względnie siedzibę firmy, tudzież oznaczenie państwa, co do pomniejszych miejsc, także prowincyi lub w ogóle okręgu administracyjnego, następnie tytuł zgłosić się mającego wynalazku i upoważnienie do zgłoszenia się o patent a według okoliczności także o patenty dodatkowe; jeżeli pełnomocnictwo upoważnia do zastępowania w sprawach z patentów już nadanych, przytoczyć należy w pełnomocnictwie pisemnem wyraźnem tytuł patentu i jego numer. Pełnomocnictwa powinny być datowane i opiewać mają na osoby, których nazwisko obywatelskie trzeba przytoczyć. Jeżeli upoważnia się więcej osób, pełnomocnictwo zawierać powinno dodatek, że tak wspólnie jak i każdy z osobna oddzielnie są do zastępowania upoważnieni; odmiennego postanowienia nie mogą pełnomocnictwa zawierać.

Nadto pełnomocnictwa winny upoważniać zastępców do zastępowania we wszystkich sprawach dotyczących się patentu a według okoliczności patentów dodatkowych, mianowicie zaś do zastępowania mocodawcy w tych sprawach tak przed Władzami patentowymi, sądowemi i administracyjnymi jak i nie przed temi Władzami, do wytaczania sporów patentowych i czynienia wniosków o ukaranie, do odbierania doręczeń wszelkiego rodzaju, w szczególności zaś także pozwów, protestacyi i pierwszych pism spornych, jakoteż orzeczeń, do żądania i wykonywania zastępstw, do przedsiębrania i cofania środków prawnych wszelkiego rodzaju, do wyjednywania egzekucyi, środków zabezpieczających i zarządzeń tymczasowych, tudzież do odstępowania od takowych, do zawierania ugód wszelkiego rodzaju do odbierania pieniędzy i wartości pieniężnych.

Pełnomocnictwo powinno nadto zawierać dodatek, że zastępca jest upoważniony do ustanowienia na swoje miejsce zastępcy bądź do całego zakresu swego pełnomocnictwa, bądź do jego części. (Załączka II).

Jeżeli zastępca ma być także upoważniony do zupełnego cofnięcia zgłoszenia, powinien być do tego wyraźnie upoważniony.

Pełnomocnictwa, któremi upoważnia się zastępcę do zrzeczenia się całkiem lub częściowo patentu już nadanego, lub do wystawienia, imieniem posiadacza patentu, dokumentu co do przeniesienia tego patentu na inną osobę, powinny być według przepisu legalizowane.

§. 7.

Zgłoszenia i ich załączki pochodzące od osób zamieszkałych w krajach tutejszych sporządzone być powinny w języku niemieckim lub w jednym z tych języków, które w siedzibie owej osoby są pospolitymi krajowymi językami. Zgłoszycielom tutejszokrajowym, podającym zgłoszenie w języku nie niemieckim, wolno sporządzić w języku niemieckim jeden z dwóch egzemplarzy opisu, który do zgłoszenia ma być dołączony.

Zgłoszenia ubiegających się o patent zamieszkałych za granicą, tudzież załączki tych zgłoszeń powinny być sporządzone w języku niemieckim; gdyby pełnomocnictwa tych ubiegających się o patent, sporządzone były w języku zagranicznym, Urzędowi patentowemu służy prawo żądania, żeby złożono wierzytelne przekłady takowych na język niemiecki.

§. 8.

Załączki zgłoszenia opatrzyć należy numerami bieżącymi lub głoskami i pod takowemi przytoczyć je trzeba w zgłoszeniu.

Zgłoszenie, jakoteż opisy i rysunki podpisać ma albo ubiegający się o patent, albo, jeżeli zgłoszenie wnosi się przez zastępcę, tenże zastępca.

Imiona i nazwiska, zatrudnienie, miejsce zamieszkania i adres ubiegającego się o patent, tudzież te same szczegóły co do jego zastępcy, gdyby go miał, podawać należy w osnowie zgłoszenia wyraźnem czytelnem pismem; jeżeli miejsce jest mniejszego znaczenia, zwłaszcza, gdy leży za granicą lub gdy jest więcej miejsc tej samej nazwy, podać należy państwo, prowincję lub okrąg administracyjny, w którym dotyczące miejsce leży.

Jeżeli zgłoszyciel żąda na zasadzie traktatów państwa przyznania pierwszeństwa wstecz poza dzień zgłoszenia, trzeba podać w zgłoszeniu szczegóły potrzebne do stwierdzenia tych praw pierwszeństwa i zgłoszenie uczynione w dotyczącem państwie zagranicznym powinno być poświadczone. Jeżeli zgłoszyciel nie ma jeszcze w rękach dotyczących dowodów może nadesłać je później.

§. 9.

Opis powinien czynić zadość wymaganiom §. 52 ustawy patentowej i powinien być tak sporządzony, żeby kwalifikował się do wydrukowania; wystrzegać się więc należy rozwlekłych opisów, które są zbyt długie i nie objaśniają istoty wynalazku.

We wstępie do opisu imię i nazwisko zgłoszyciela, tudzież tytuł wynalazku podać należy zgodnie z tem, co podano w samemże zgłoszeniu.

Tytuł powinien mieścić w sobie krótkie rzeczowe oznaczenie istoty wynalazku; oznaczenia reklamowe i fantazyjne są wyłączone.

§. 10.

Pod względem wydrukowania opisów i reprodukcji fotograficznych rysunków, zachowywać należy jak najściślej następujące postanowienia:

Do wszelkich pism zgłoszenia używać należy papieru w formacie 33 lub 34 centymetry wysokości a 21 centymetrów szerokości.

Do pisania używać należy atramentu mocno czarnego, nielepkiego.

Pisma wykonane zapomocą machinki do pisania przekładać należy w odciskach wyraźnych, czytelnych i powinny być odciskane tylko po jednej stronie.

We wszystkich pismach zostawiać należy po lewej stronie miejsce wolne w szerokości 3 do 4 centymetrów.

Co do rysunków podawać należy zawsze jeden egzemplarz główny i jeden dodatkowy; do wykonania głównego egzemplarza używać należy papieru rysunkowego białego, grubego i gładkiego (tak zwanego brystolskiego lub kartonowego).

Rysunki powinny być wykonane na arkuszach w formacie 33 lub 34 centymetry wysokości a 21 centymetrów szerokości (I. format), albo 33 lub 34 centymetry wysokości a 42 centymetry szerokości (II. format), albo 33 lub 34 centymetry wysokości a 63 centymetry szerokości (III. format).

Większych formatów używać należy tylko w tym razie, gdyby na papierze najmniejszego formatu nie można wykonać rysunku z potrzebną zrozumiałością lub gdyby przez to ilość arkuszy musiała się nadmiernie zwiększyć; ile możności jednak wstrzymać się należy od używania III. formatu o 63 *cm* szerokości.

§. 11.

Rysunki obwieść należy pojedynczą czarną linią oddaloną od brzegu na 2 *cm*; w obrębie przestrzeni tą linią brzezną ograniczonej miejsce w górnej części arkusza najmniej na 3 *cm* szerokości przeznaczone jest na następujące szczegóły: W lewym rogu u góry pisze się nazwisko ubiegającego się o patent i datę podania, w prawym rogu u góry numer arkusza rysunku (arkusz I, II, III itd.), w środku u góry tytuł; stępel przylepia się w prawym rogu u góry, w dolnym prawym rogu znajdować się ma podpis ubiegającego się o patent lub jego pełnomocnika.

Poszczególne figury rysunku oznaczyć należy fig. 1, 2, 3 itd.; do oznaczenia poszczególnych części składowych przedmiotów przedstawionych na

tych figurach używać należy głosek abecadła łacińskiego lub liczb; na wszystkich figurach te same części składowe oznaczyć należy tymi samymi znakami.

W opisie odwoływać się należy do rysunków przez przytaczanie numeru figury, tudzież odnośnych głosek lub liczb.

§. 12.

Rysunek tudzież wszelkie napisy w głównym egzemplarzu rysunków, wykonać należy tuszem chińskim liniami mocno czarnymi, bez kolorowania lub tuszowania. Linie jednakowego znaczenia powinny być tej samej grubości; linie kreskowania służącego do oznaczenia przekrojów i uwydatnienia form okrągłych nie powinny na siebie zachodzić. Cieniowania kreskami ograniczyć należy do najkonieczniejszej potrzeby; cieniów, które przedmioty rzucają, nie trzeba rysować.

Za dodatkowy egzemplarz rysunku głównego służy jego przerys wykonany na płótnie rysunkowym; ten egzemplarz dodatkowy może być kolorowany dla oznaczenia materiału, jaki ma być użyty.

Rysunków nie trzeba ani składać ani związać; należy je tak zapakować, żeby nadeszły do Urzędu patentowego całkiem proste.

§. 13.

Wszelkie miary i wagi podawać należy według systemu metrycznego; wyraźnej podziąki lub wyraźnych wymiarów nie trzeba podawać. Ciężkość podawać należy według Celsjusza, gęstość jako ciężkości gatunkowe. Do oznaczeń chemicznych używać należy przyjętych powszechnie symbolów wagi atomów i formuł molekularnych.

§. 14.

Nazwy skrócone miar i wag wyrażać należy zapomocą następujących znaków:

1. miary długości

miryametr	μm
kilometr	km
metr	m
decymetr	dm
centymetr	cm
milimetr	mm

2. miary powierzchni

miryametr $\square$	μm^2
kilometr $\square$	km^2
metr $\square$	m^2

decymetr $\square$	dm^2
centymetr $\square$	cm^2
milimetr $\square$	mm^2
hektar	ha
ar	a

3. miary sześcienne

kilometr sześcienny . . .	km^3
metr	m^3
decymetr	dm^3
centymetr	cm^3
milimetr	mm^3

4. miary do płynów

hektolitr	hl
litr	l
decylitr	dl
centylitr	cl

5. miary ciężkości

tonna	t
cetnar metryczny	q
kilogram	kg
dekagram	dkg
gram	g
decygram	dg
centygram	cg
miligram	mg

Powyższe znaki skrótów pisać należy kursywą łacińską; z prawej strony znaku nie trzeba kłaść punktu; znaki pisze się po liczbach z prawej strony w tym samym wierszu, jeżeli liczby mają cyfry dziesiętne, po ostatniej cyfrze dziesiętnej.

§. 15.

Modele i próbki należy w ogóle dołączać do zgłoszenia tylko w tym razie, jeżeli jest to potrzebne do zrozumienia rysunku; z reguły przysyłać należy tylko po jednym egzemplarzu.

Gdy przedmiotem zgłoszenia jest postępowanie w celu wyrobu barwników smołowych, we wszystkich przypadkach dołączać należy do zgłoszenia zabarwioną niemi wełnę, jedwab lub bawełnę; takowe powinny być w stosowny sposób przytwierdzone na papierze kartonowym w formacie przepisany dla zgłoszenia (format I, §. 10); z każdego barwnika smołowego przysposobić należy próbki zabarwienia w trzech rozmaitych stopniach.

Do nich dołączyć należy opis postępowania stosowanego przy farbowaniu z dokładnym podaniem szczegółów co do koncentracji kąpeli farbiarskiej, co do bejców, jeżeli ich używano, ciepłoty itp., jakoteż pod tym względem, czy kąpiel farbiarska została odbarwiona czy zatrzymała jeszcze więcej lub mniej barwnika. Jeżeli ochrona patentowa rozciągać się ma na więcej barwników smołowych, które z powodu swojej wspólności pod względem chemicznym, mogą

być połączone w jedną grupę, w takim razie z powyższych próbek zabarwienia dołączyć należy tylko otrzymane zapomocą niektórych charakterystycznych wyobraźników tej grupy. Przepisy barwienia ogłoszone będą w dokumencie patentowym tylko na wyraźną prośbę zgłosiciela.

Nadto także co do wszelkich innych wynalazków, Urząd patentowy ma prawo żądania, żeby złożono modele, próbki, wzory, jeżeli uzna to za potrzebne do wyjaśnienia. Jeżeli co do postępowania przy wyrobie materiałów chemicznych okaże się potrzebnem dołączenie próbek wyrobu ostatecznego lub półwyrobów dotychczas nieznanych, podać należy te próbki we flaszkiach szklanych, których śred-

nica zewnętrzna wynosić ma około 30 *mm* a całkowita wysokość 80 *mm*. Flaszki te powinny być zamknięte zatyczkami szklanymi i pieczęcią zgłosiciela lub jego zastępcy i opatrzone napisem wyrażającym dokładnie co zawierają.

Próbek materiałów wybuchających a mianowicie należących do klasy 78, nie trzeba przedstawiać.

§. 16.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1898.

Baernreither r. w.

Do c. k. Urzędu patentowego

w Wiedniu.

Podpisan . . . imiona i nazwiska, zatrudnienie (firma) . . . . .
 . . . . . miejsce zamieszkania i adres (ulica, numer domu) . . . . .
 . . . . . państwo, prowincya . . . . .
 zastępowany przez . . . imiona i nazwiska, zatrudnienie, miejsce zamieszkania i adres zastępcy . . . . .
 zgłasza niniejszem . . . krótki przedmiotowy tytuł wynalazku . . . . .
 . . . . .

do patentowania i prosi o nadanie $\frac{\text{mu}}{\text{jej}}$ patentu na ten wynalazek.*)

Podpisan . . . zamierza uiścić opłatę roczną najprzód za $\frac{\text{rok}}{\text{lat}}$ . . . . .

Do zgłoszenia niniejszego dołączają się:

- A 2 opisy,
- B rysunki główne,
- C rysunki dodatkowe,
- D 1 pełnomocnictwo.

Wkupne w kwocie 10 zł. . . . .

- jest dołączone.
- wniesione zostało do kasy Urzędu patentowego a potwierdzenie tego dołącza się do niniejszego.
- posłane zostało do kasy Urzędu patentowego przekazem pocztowym (przekazem pocztowej kasy oszczędności), w dowód czego dołącza się rewers pocztowy (potwierdzenie odbioru pocztowej kasy oszczędności).

. . . . . dnia . . . . . 18 . . .

N. N.

zastępowany przez
(Podpis zastępcy.)

*) Jeżeli w zgłoszeniu idzie o patent dodatkowy: dodatkowego do patentu Nr. . . . . na . . . . .
(albo: do patentu na . . . . . , którego tyczyło się zgłoszenie z dnia . . . . .)

Pełnomocnictwo.

Podpisan . . . (N. N., imiona i nazwiska [firma], miejsce zamieszkania [siedziba firmy], adres [ulica i numer domu], państwo, prowincya) . . . . .
 upoważnia niniejszem pana, (nów)

. . . . . N. N. (miejsce zamieszkania, adres) . . . . .

żeby dla $\frac{\text{niego}}{\text{nich}}$ zgłosił (li) się o patent w Austrii na . . . . .

tudzież według okoliczności o patenty dodatkowe.*)

Jest on więc (co do więcej pełnomocników: „Są oni więc a to tak wspólnie jak i każdy z osobna oddzielnie“) upoważ $\frac{\text{niony}}{\text{nieni}}$ do zastępowania podpisan . . we wszystkich sprawach, tyczących się patentu

o który się zgłasza . . i według okoliczności patentów dodatkowych; w szczególności $\frac{\text{jest on}}{\text{są oni}}$ upoważ $\frac{\text{niony}}{\text{nieni}}$ do zastępowania podpisan . . . w tych sprawach tak przed Władzami patentowymi, sądowymi i administracyjnymi jak i nie przed temi władzami, do wytaczania sporów patentowych i czynienia wniosków o ukaranie, do odbierania doręczeń wszelkiego rodzaju, w szczególności zaś także pozwów, protekcji i pierwszych pism spornych jakoteż orzeczeń, do żądania i wykonywania zastępstw, do przedsiębrania i cofania środków prawnych wszelkiego rodzaju, do wyjednywania egzekucyi, środków zabezpieczających i zarządzeń tymczasowych, tudzież do odstępowania od takowych, do zawierania ugód wszelkiego rodzaju, do odbierania pieniędzy i wartości pieniężnych, tudzież do ustanowienia na swoje miejsce zastępcy bądź do całego zakresu niniejszego pełnomocnictwa, bądź do jego części.

(Według okoliczności: Rzeczony zastępca jest także upoważniony do cofnięcia uczynionego zgłoszenia się o patent.)

. . . . . dnia . . . . . 19 . . . . .

Podpis (imiona i nazwiska lub brzmienie firmy).

Przyjmuję to pełnomocnictwo.

. . . . . dnia . . . . . 18 . . . . .

Podpis pełnomocnika.

*) Jeżeli pełnomocnictwo upoważnia do zastępowania w sprawach z patentu już nadanego:

Podpisa $\frac{\text{ny}}{\text{ni}}$ upoważnia . . . niniejszem Pana . . . . . do zastępowania $\frac{\text{go}}{\text{ich}}$ w sprawach z $\frac{\text{jego}}{\text{ich}}$ patentu austriackiego Nr. . . . . na . . . . . (tytuł patentu) . . . . .
 Jest on więc . . . . . itd. jak wyżej . . . . . do zastępowania podpisan . . . we wszystkich sprawach, tyczących się tego patentu i według okoliczności patentów dodatkowych . . . . . itd. jak wyżej.

161.**Rozporządzenie Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych, z dnia 15. września 1898,**

tyczące się zawodowego zastępowania stron w sprawach patentowych przez rzeczników patentowych i upoważnionych techników prywatnych.

Na zasadzie §§. 43, 122 i 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej) a z uzupełnieniem rozporządzeń ministeryalnych z dnia 11. grudnia 1860, l. 36413*) i z dnia 8. listopada 1886, l. 8152**) o technikach prywatnych przez Władze upoważnionych, rozporządza się co następuje:

Rozdział I.**Warunki wpisania w rejestr rzeczników patentowych i w rejestr techników prywatnych.****§. 1.**

Kto ubiega się o to, żeby ustanowiono go rzecznikiem patentowym w pewnym oznaczonym miejscu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, winien w podaniu, które wystosować trzeba do prezydium Urzędu patentowego, wykazać, że dopełnił warunków w §. 43, ustęp 6, punkt 1 aż do 6 ustawy patentowej przepisanych.

§. 2.

* Ażebymy być przypuszczonym do wzmiankowanego w §. 42, ustęp 6, punkt 6 ustawy patentowej egzaminu z prawa patentowego, winien kandydat udowodnić uczynienie zadość warunkom zawartym w punkcie 1 aż do 5 rzeczonego miejsca ustawy i

*) Dz. u. kr. dla Dolnej Austrii, Nr. 8, z r. 1863, dodatek str. 24; Dz. u. kr. dla Czech, Nr. 1, z r. 1861; Dz. u. kr. dla Morawii i Śląska, Nr. 12, z r. 1861; Dz. u. kr. dla Tyrolu, Nr. 93, z r. 1860; Dz. u. kr. dla Przymorza, Nr. 13, z r. 1861; Dz. u. kr. dla Krainy, Nr. 18, z r. 1863; Dz. u. kr. dla Dalmacji, Nr. 4, z r. 1864.

**) Dz. u. kr. dla Dolnej Austrii, Nr. 54, z r. 1886; Dz. u. kr. dla Górnej Austrii, Nr. 24, z r. 1886; Dz. u. kr. dla Czech, Nr. 8, z r. 1887; Dz. u. kr. dla Morawii, Nr. 82, z r. 1886; Dz. u. kr. dla Śląska, Nr. 47, z r. 1886; Dz. u. kr. dla Styrii, Nr. 39, z r. 1886; Dz. u. kr. dla Tyrolu i Vorarlbergu, Nr. 47, z r. 1886; Dz. u. kr. dla Salzburga, Nr. 39, z r. 1886; Dz. u. kr. dla Karyntyi, Nr. 3, z r. 1887; Dz. u. kr. dla Krainy, Nr. 9, z r. 1887; Dz. u. kr. dla Przymorza, Nr. 2, z r. 1887; Dz. u. kr. dla Dalmacji, Nr. 13, z r. 1887; Dz. u. kr. dla Galicyi, Nr. 14, z r. 1887; Dz. u. kr. dla Bukowiny Nr. 36, z r. 1886.

wykazać złożenie w kasie Urzędu patentowego przepisanej w ustawie taksy egzaminacyjnej w kwocie 20 zł.

§. 3.

Członków komisji egzaminacyjnej powołuje na przeciąg jednego roku prezydent Urzędu patentowego z pomiędzy członków tego Urzędu. Można jednak powoływać do komisji egzaminacyjnej także adwokatów i rzeczników patentowych w przymocie członków nadzwyczajnych.

Poszczególne egzamina zdawać należy przed trzema członkami komisji egzaminacyjnej, pomiędzy którymi znajdować się powinien najmniej jeden świadomy prawa i najmniej jeden zawodowo techniczny członek Urzędu patentowego. Prezyduje świadomy prawa członek Urzędu patentowego, jeżeli zaś w egzaminie bierze udział dwóch członków prawa świadomych, ten z nich, który ma wyższą rangę.

§. 4.

Stosownie do zdania prezesa Urzędu patentowego przed egzaminem ustnym może odbyć się piśmienny. Zdaje się go w lokalu Urzędu patentowego pod nadzorem urzędowym.

Wypracowanie egzaminacyjne oddać należy temu, który w odnośnym czasie jest przewodniczącym komisji egzaminacyjnej, on zaś jeszcze przed egzaminem ustnym dać nia takowe innym komisarzom egzaminacyjnym do przejrzania.

§. 5.

Egzamin ustny nie jest publiczny. Członkowie Urzędu patentowego mogą być na nim obecni. Kandydatem egzaminacyjnym może prezydent Urzędu patentowego dozwalać wstępu. W tym samym terminie można przypuścić do egzaminu kilku kandydatów, lecz nie więcej jak czterech.

§. 6.

Egzamin ustny, w związku z piśmiennym, jeżeliby takowy go poprzedzał, ma na celu wysledzenie, czy kandydat posiada dokładną znajomość austriackiego prawa patentowego, tudzież dotyczących postanowień traktatów międzynarodowych i czy obeznał się przynajmniej z najważniejszymi prawidłami ustawodawstw zagranicznych co do patentów.

W szczególności co się tyczy tutejszo-krajowego prawa, egzamin rozciągać się ma także na pokrewne zakresy przemysłowego prawa autorstwa (ochrona znaków i wzorów, przepisy o przywilejach).

Komisja egzaminacyjna winna przedewszystkiem przekonać się także o tem, czy kandydat nie tylko umie dotyczące przepisy i łatwo się pomiędzy

niemi orientuje, lecz czy także posiada potrzebną do ich stosowania pojętność, zdatność sądzenia, bystrość i obrotność, tudzież porządny wykład.

§. 7.

Oprócz przewodniczącego każdy komisarz egzaminacyjny ma zadawać kandydatowi pytanie służące do celów egzaminu, podanych w paragrafie poprzedzającym. Czy także przewodniczący ma brać udział w zadawaniu pytań, zostawia się to jego własnemu uznaniu.

Tok egzaminu w ogólności przedstawić należy w protokole, który spisać ma jeden z komisarzy egzaminacyjnych, do czego jednak można także przybrać pisarza.

O wyniku egzaminu orzeka większość głosów członków komisji.

Przewodniczący daje głos na końcu i decyduje swoim głosem w razie równości głosów.

Kto egzamin zda pomyślnie, otrzyma w tym względzie świadectwo, które wystawia Urząd patentowy.

Kto nie zda egzaminu, może być przypuszczony do drugiego i ostatniego egzaminu po upływie terminu, który mu komisja egzaminacyjna wyznaczy w ilości 3 aż do 12 miesięcy.

§. 8.

Po zamianowaniu przez Urząd patentowy a przed wpisaniem w rejestr rzeczników patentowych, winien rzecznik patentowy złożyć w ręce prezydenta Urzędu patentowego następującą przysięgę:

„Przysięgam Bogu wszechmogącemu i wszechwiednemu, że spełniać będę sumiennie obowiązki rzecznika patentowego, że gorliwie i uczciwie czuwać będę nad interesami, które będą mi poruczone, a w szczególności, że będę wiernie zachowywał następujące się mi tajemnice i że jak najściślej stosować się będę do przepisów, dotyczących się moich obowiązków, jakie już są lub będą w przyszłości wydane, tak mi Panie Boże dopomóż!“

Złożoną przysięgę wpisać należy do księgi przysięg i przysięgły ma ją tam podpisać.

§. 9.

Przez wpisanie do publicznego rejestru patentowego, który utrzymywany będzie w Urzędzie patentowym, nabywa się prawa do wykonywania rzecznictwa patentowego.

W tym rejestrze rzeczników patentowych zapisuje się ich w porządku abecadłowym z przydaniem dnia ustanowienia, miejsca urzędowania i siedziby.

Oplatę od wpisu, która według ustawy wynosi 100 zł., złożyć należy w kasie Urzędu patentowego.

§. 10.

Każdy technik prywatny przez Władzę upoważniony, który zamierza zajmować się zawodowym zastępowaniem stron w sprawach patentowych, winien za pośrednictwem swojej właściwej Władzy politycznej uwiadomić o tem Urząd patentowy, ażeby go wpisać w rejestr techników prywatnych i ma złożyć w ręce prezydenta Urzędu patentowego następującą przysięgę:

„Przysięgam Bogu wszechmogącemu i wszechwiednemu, że przy zawodowym zastępowaniu stron w sprawach patentowych spełniać będę sumiennie obowiązki na mnie ciężące, że gorliwie i uczciwie czuwać będę nad interesami, które będą mi poruczone, a w szczególności, że będę wiernie zachowywał następujące się mi tajemnice i że jak najściślej stosować się będę do przepisów, które dotyczą się moich obowiązków, i już są lub będą w przyszłości wydane, tak mi Panie Boże dopomóż!“

Złożoną przysięgę wpisać należy do księgi przysięg i przysięgły ma ją tam podpisać.

§. 11.

Wpisy do rejestru rzeczników patentowych i do rejestru techników prywatnych, tudzież wykreślenia z tych rejestrów ogłaszać należy w Dzienniku patentowym, jakoteż na koszt osób wpisanych lub wykreślonych a względnie na koszt ich następców prawnych w Gazecie wiedeńskiej i w Dzienniku urzędowym tego obszaru administracyjnego, w którym leży miejsce urzędowania osób wpisanych lub wykreślonych.

§. 12.

Kto nie będąc adwokatem tutejszo-krajowym lub nie należąc do rzeczników patentowych wpisanych w rejestr rzeczników patentowych, albo jako technik prywatny przez Władzę upoważniony, przed podaniem uwiadomienia przepisanego w §. 10 niniejszego rozporządzenia i przed złożeniem przysięgi trudni się zawodowym zastępowaniem stron w sprawach patentowych lub piśmiennymi i ustnymi oznajmieniami stręczy się do takiego zastępowania stron,

tudzież, kto nie będąc wpisany w rejestr patentowy, używa tytułu „rzecznik patentowy“,

karany będzie, o ile nie zachodzi istota czynu prawem karnem zakazana, według postanowień rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198.

Rozdział II.

Prawa i obowiązki.

§. 13.

Rzecznictwo patentowe obejmuje upoważnienie do zawodowego zastępowania stron w sprawach ochrony wynalazków z wyjątkiem sporów, dotyczących się cofnięcia i unieważnienia patentu albo odsądzenia od patentu lub przywileju, tudzież z wyjątkiem wszelkich spraw nie technicznych.

Prezydent Urzędu patentowego może wzywać rzeczników patentowych, żeby wyrazili opinię swoją co do spraw dotyczących się patentowania lub innego zakresu ochrony prawa przemysłowego.

§. 14.

Co do takich świadczeń rzeczników patentowych i ich funkcyjaryuszów, których wartość z powodu ich prostoty i częstości da się średnio oznaczyć, może Urząd patentowy ustanowić taryfą miarę wynagrodzenia za takowe przypadającego.

Postanowienia tej taryfy stosują się także do tych techników prywatnych przez Władze upoważnionych, którzy z zawodu trudnią się zastępowaniem stron w sprawach patentowych i w tym celu wyjednali sobie, że ich wpisano w rejestr techników prywatnych.

§. 15.

Prawo umowy dobrowolnej pozostaje nienaruszone, dopóki taryfa w paragrafach powyższych wzmiankowana nie będzie ustanowiona i ogłoszona, jakoteż po jej ogłoszeniu, co do tych świadczeń, które nie będą w niej wymienione.

W razie różnicy zdań, wolno tak zastępcom stron (rzecznikom patentowym i technikom prywatnym przez Władze upoważnionym) jak i stronom zastępowanym — o ile dotycząca czynność dla strony odbyła się przed Urzędem patentowym — prosić Urząd patentowy o oznaczenie odpowiedniej sumy kosztów.

§. 16.

Na prośbę strony, która udowodni swoją bezzasobność, jakoteż na prośbę robotnika ograniczonego dowodnie do zarobku z pracy, o ile prośba ta nie okazuje się lekkomyślną i o ile nie sprzeciwia się oczywiście dotyczącym postanowieniom ustawowym, Urząd patentowy może wyjątkowo przydać takiej stronie do strzeżenia — na razie bezpłatnie — jej praw przed Urzędem patentowym, rzecznika pa-

tentowego lub technika prywatnego przez Władze upoważnionego, w rejestr techników prywatnych wpisanego.

W przypadku takim zastępca ten ma strzedz interesu swojej strony z tą samą gorliwością, jak gdyby ona go ustanowiła.

Wynagrodzenie za zastępstwo takiej strony uważa się za odroczone.

Zastępcę przydać się mającego wybiera prezydent Urzędu patentowego na wniosek przewodniczącego dotyczącego oddziału bez przyznania prawa do wnoszenia zażaleń.

§. 17.

Rzecznik patentowy obowiązany jest wykonywać sumiennie czynności zawodowe, strzedz gorliwie i rzetelnie powierzonych mu interesów a w szczególności zachowywać wiernie nastręczające się mu tajemnice, tudzież przez swoje zachowywanie się w wykonywaniu zawodu i w innych stosunkach okazywać się godnym szacunku, jakiego jego zawód wymaga.

Gdy rzecznik patentowy spostrzeże, że przyjęcie lub wykonanie jakiegoś zlecenia mogłoby u niego spowodować kollizję obowiązków z powodu, że już pierwaj podjął się obrony interesów innej strony, obowiązany jest odmówić natychmiast czynności zawodowej i o tem odmówieniu uwiadomić swego porucyciela lub swoich porucycieli.

§. 18.

Podania do Urzędu patentowego i innych Władz a w szczególności także opisy patentowe wygotowywać należy z należytą uwagą i znajomością rzeczy.

Każdy rzecznik patentowy winien jak najusilniej i jak najtroskliwiej wystrzegać się wszelkich czynności i zaniechań, które mogłyby bez potrzeby opóźnić ostateczne załatwienie powierzonych mu spraw lub zgoła miały na celu odwleczenie załatwienia albo które mogłyby zwiększyć koszta, jakie strony ponoszą.

§. 19.

Każdy rzecznik patentowy obowiązany jest utrzymywać kolejny porządek w książkach do zapisywania odbieranych poleceń i ich spełnienia i w ogóle powierzonymi mu sprawami tak zawiadywać, żeby w razie potrzeby zastępca lub następca mógł każdego czasu bezzarzutnie dalej je prowadzić lub zakończyć.

Urząd patentowy może w razie potrzeby przez wydelegowanie jednego ze swoich członków przekonywać się, czy każdy rzecznik patentowy sprawuje

czynności w sposób przepisowi niniejszemu odpowiedni.

§. 20.

Przepisy w paragrafach powyższych zawarte, stosują się także do techników prywatnych przez Władze upoważnionych i wpisanych w rejestr techników prywatnych, co do zastępstw, których takowi podejmują się w sprawach patentowych.

§. 21.

Gdyby rzecznik patentowy chciał stanowisko swoje przenieść do innej gminy, potrzebuje do tego zezwolenia Urzędu patentowego, który porozumieć się ma z interesowanemi Władzami przemysłowemi.

Przeciwko odmowie tego pozwolenia wolno dotkniętemu nią wnieść zażalenie do Ministerstwa handlu a to w przeciągu dni 30 od doręczenia decyzji.

Rozdział III.

Funkcyonaryusze, kandydaci.

§. 22.

Każdy rzecznik patentowy ma prawo używać tylu pomocników, ilu ich potrzebuje i wysłać ich, żeby go przed Władzami zastępowali. Jednakże jest w obec Urzędu patentowego odpowiedzialny za czynności wykonane w jego imieniu przez jego funkcyonaryuszów.

Postanowienie powyższe stosuje się także do techników prywatnych przez Władze upoważnionych i wpisanych w rejestr techników prywatnych, co do zastępstw, których podejmują się w sprawach patentowych.

Funkcyonaryusz rzecznika patentowego lub technika prywatnego przez Władzę upoważnionego, trudniący się zawodowo zastępowaniem stron w sprawach patentowych, jeżeli ma być stale upoważniony do zastępowania swego mocodawcy w Urzędzie patentowym, powinien posiadać kartę wywodniczą przez rzecznika patentowego lub technika prywatnego według przepisu prezydenta Urzędu patentowego wystawioną, opiewającą na imię i przez Urząd patentowy uwierzytelnioną.

§. 23.

Gdyby pewien funkcyonaryusz rzecznika patentowego lub technika prywatnego przez Władzę upoważnionego, trudniący się zawodowo zastępowaniem stron w sprawach patentowych, ściągnął na siebie kilkakrotnie zarzuty, mianowicie z tego powodu, że zbywa mu na potrzebnem ogólnem lub technicznem wykształceniu, lub gdyby okazywał się

niedostatecznie obznajomionym z przedmiotami swego zastępstwa, w takim razie, po kilkakrotnem a bezskutecznem napomnieniu, prezydent Urzędu patentowego może okólnikiem do biur Urzędu patentowego wydanym zarządzić wyłączenie go na pewien czas lub na zawsze od czynności w Urzędzie patentowym.

§. 24.

Z funkcyonaryuszów rzecznika patentowego, mającego stanowisko w Wiedniu, jeżeli nie wyłącznie on sam we własnej osobie sprawuje czynności przed Urzędem patentowym, najmniej jeden powinien czynić zadosyć wszystkim warunkom § 43, ustęp 6, punkt 2 aż do 4 ustawy patentowej.

Pozostawia się uznaniu prezydenta Urzędu patentowego żądanie także od tych rzeczników patentowych, którzy mają stanowisko poza obrębem Wiednia, zwłaszcza, jeżeli odznaczają się znacznym stosunkowo zakresem czynności, tudzież od techników prywatnych przez Władze upoważnionych, którzy zawodowo zajmują się zastępowaniem stron w sprawach patentowych, żeby najmniej jeden z ich funkcyonaryuszów posiadał kwalifikację w ustępie 1 oznaczoną.

§. 25.

O wstąpieniu do służby każdej osoby w myśl §. 24, ustęp 1 ukwalifikowanej, tak u rzecznika patentowego jak i u technika prywatnego przez Władze upoważnionego, trudniącego się zawodowo zastępowaniem stron w sprawach patentowych, tudzież o wystąpieniu jej ze służby, winien rzecznik patentowy lub technik prywatny uwiadomić Urząd patentowy w przeciągu trzech dni. Urząd patentowy ma założyć i utrzymywać listę tych osób (kandydatów na rzeczników patentowych).

§. 26.

Rzecznikowi patentowemu lub technikowi prywatnemu przez Władze upoważnionemu nie wolno wymagać od funkcyonaryusza obietnicy, że tenże na zawsze lub aż do pewnego czasu zaniecha ubiegania się o posadę rzecznika patentowego lub technika prywatnego przez Władzę upoważnionego lub zgodzenia się, żeby kandydatura jego zależała od dopełnienia lub niedopełnienia pewnych warunków.

Rozdział IV.

Postanowienia dyscyplinarne.

§. 27.

Władzę dyscyplinarną nad rzecznikami patentowymi, służącą Urzędowi patentowemu na zasadzie ustawy, wykonywa jego komisya dyscyplinarna.

Komisya dyscyplinarna Urzędu patentowego składa się z prezydenta i jego zastępcy, tudzież z ośmiu członków przez Ministra handlu mianowanych, z których sześciu bierze się z grona stałych i niestałych członków Urzędu patentowego a dwóch z grona rzeczników patentowych.

Do poszczególnych senatów powołuje członków komisji dyscyplinarnej prezydent Urzędu patentowego (§. 32).

Jeden senat dyscyplinarny składa się z prezydenta Urzędu patentowego lub jego zastępcy z prawem przewodniczenia i z czterech członków komisji dyscyplinarnej, z których jeden powinien należeć do grona rzeczników patentowych.

§. 28.

Z powodu uchybień obowiązkom, o ile takowe okazują się tylko wykroczeniami przeciw porządkowi, może prezydent Urzędu patentowego udzielić rzecznikowi patentowemu napomnienie lub ostrzeżenie.

Jeżeli uchybienia obowiązkom ze względu na ich rodzaj i stopień, na ponowność, gdyby się zdarzała i na okoliczności obciążające, okazują się przestępstwami dyscyplinarnymi, w takim razie podlegają skarzeniu przez senat dyscyplinarny (§. 27).

§. 29.

Wszelkie doniesienie przeciw rzecznikowi patentowemu do Urzędu patentowego nadechodzące, czy takowe pochodzi od osoby prywatnej czy od Władzy, a w szczególności, czy dotyczy uchybienia popełnionego w sprawowaniu czynności przed Urzędem patentowym, czy przed Trybunałem patentowym lub przed Ministerstwem handlu, oddawać należy bezpośrednio w ręce prezydenta Urzędu patentowego.

Jeżeli prezydent nie uzna odrazu przedmiotu doniesienia za niekwalifikujący się do wytoczenia śledztwa dyscyplinarnego lub za nastręczający powód tylko do udzielenia napomnienia lub ostrzeżenia, ustanawia do dotyczącego przypadku komisarza śledczego, którym ma być członek komisji dyscyplinarnej nie należący do senatu zwołać się mającego.

W razie uzasadnionego podejrzenia, że zachodzi czyn podlegający ukaraniu według ustaw karnych powszechnych i który z urzędu ma być ścigany, winien prezydent uczynić doniesienie do sądu karnego a w tym razie zarządzić zarazem tymczasowe usunięcie rzecznika patentowego.

Tymczasowe usunięcie zanotować należy w rejestrze rzeczników patentowych.

§. 30.

Jeżeli komisarz śledczy (§. 29) lub senat dyscyplinarny (§. 27) uzna za potrzebne, żeby sądy lub inne władze odbyły przesłuchania lub wykonały

inne dochodzenia, dotyczące wnioski przedłożyć należy prezydentowi Urzędu patentowego.

§. 31.

Komisarz śledczy skończywszy według okoliczności dochodzenia, w których toku może odbywać naoczne obejrzenia, wysłuchać świadków i biegłych, przesłuchiwać obwinionego ustnie i piśmiennie, winien z przydzielonego mu przypadku zdać prezydentowi Urzędu patentowego krótką relację piśmienną.

Jeżeli we wniosku zawartym w tej relacji nie proponuje zaniechania postępowania, w takim razie przed oddaniem relacji prezydentowi, trzeba obwinionemu nastręczyć sposobność do oświadczenia się względem doniesień i poszlak przeciw niemu istniejących.

§. 32.

Jeżeli prezydent na podstawie wniosków końcowych, zawartych w relacji komisarza śledczego uzna, że zachodzi powód do wytoczenia postępowania dyscyplinarnego, powołuje z grona członków komisji dyscyplinarnej senat dyscyplinarny (§. 27) i zarządza jego posiedzenie.

Członkowie komisji dyscyplinarnej, którzy

a) ponieśli sami szkodę w skutek przestępstwa dyscyplinarnego;

b) są z poszkodowanym lub obwinionym w linii prostej spokrewnieni, spowinowaceni, związkiem małżeńskim lub przez przysposobienie połączeni albo w linii bocznej aż do czwartego stopnia spokrewnieni lub aż do drugiego stopnia spowinowaceni,

są od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym wyłączeni.

§. 33.

O uchwale, że jest podstawa do wytoczenia postępowania dyscyplinarnego, należy obwinionego uwiadomić. Przeciwno tej uchwale niema środka prawnego.

Rozprawa ustna, której dzień i godzinę wyznacza prezydent Urzędu patentowego, odbywa się na posiedzeniu nie jawnem. Dwu doradcom poufnym obwinionego i członkom Urzędu patentowego może prezydent dozwolić wstępu. Obwinionego należy wezwać na tę rozprawę z oznajmieniem punktów obwinienia.

Obwiniony tak stawający jak i nie stawający osobiście ma prawo użyć obrońcy.

§. 34.

Rozprawa rozpoczyna się od zwięzłego przedstawienia stanu rzeczy przez komisarza śledczego

z przywiedzeniem lub złożeniem środków dowodowych.

Na rozprawie można przesłuchiwać świadków i biegłych.

Czy zachodzi potrzeba przerwania lub odroczenia rozprawy w celu uzupełnienia stanu sprawy lub wezwania świadków i biegłych, decyduje senat dyscyplinarny.

Obwiniony i obrońca mają prawo domówienia się w tym porządku, na jaki się między sobą zgodzą.

Wyrok może być wydany także w nieobecności obwinionego, jeżeli własnoręcznym jego podpisem jest udowodnione, że był na rozprawie wezwany.

§. 35.

Wyrok powinien obwinionego uwalniać od oskarżenia albo uznawać go za winnego wykroczenia, które mu zarzucono. Jeżeli obwinienie obejmuje kilka punktów, co do każdego z nich trzeba wydać osobną uchwałę.

Wyrok uznający za winnego zawierać ma orzeczenie co do kary dyscyplinarnej i co do zwrotu kosztów postępowania dyscyplinarnego.

§. 36.

Wyrok wydaje się większością głosów. W razie równości głosów decyduje przewodniczący.

O ile obwiniony, jego obrońca lub doradca poufny był na rozprawie obecny, wyrok ogłasza się z reguły ustnie, bezpośrednio po zamknięciu rozprawy.

Obwinionemu rzecznikowi patentowemu doręczyć należy piśmienne wygotowanie wyroku podpisane przez prezydenta Urzędu patentowego.

Zresztą także wtedy, gdy doniesienie uczynione przeciw rzecznikowi patentowemu nie spowoduje rozprawy dyscyplinarnej, ma także prawo żądać piśmiennego wygotowania w tym względzie.

§. 37.

Z istotnych wydarzeń rozprawy ustnej spisać należy protokół, który zawierać ma nazwiska wszystkich członków senatu dyscyplinarnego, obwinionego i jego obrońcy.

§. 38.

Kary dyscyplinarne są:

- a) nagana ustna lub piśmienna;
- b) grzywny kwocie aż do 1000 zł., wpływające do skarbu państwa;

c) zawieszenie w wykonywaniu rzecznictwa patentowego na czas aż do jednego roku;

d) wykreślenie z rejestru rzeczników patentowych.

Którą z tych kar wybrać, tudzież ich wymiar oceniać należy podług wielkości winy i szkód z niej powstałych.

Kary podane pod a), b) i c) można także łącznie wymierzyć.

Wymierzone kary dyscyplinarne c) i d) zapisać należy w rejestrze rzeczników patentowych i ogłosić w sposób w §. 11 podany.

§. 39.

Rzecznikowi patentowemu służy prawo odwołania się od wyroku dyscyplinarnego, którym uznany został za winnego a to w przeciągu dni czterdziestu od doręczenia, do Ministerstwa handlu, które orzeka ostatecznie.

Odwołanie się w porę podane ma skutek odwoławczy.

§. 40.

Jeżeli w toku postępowania dyscyplinarnego powstanie uzasadnione podejrzenie, że rzecznik patentowy dopuścił się czynu lub zaniechania podlegającego ściganiu z urzędu według ustaw karnych powszechnych, uczynić należy doniesienie do właściwego sądu karnego i senat dyscyplinarny może postępowanie dyscyplinarne odroczyć aż do prawomocnej decyzji sądowej. Ale chociażby sędzia karny prawomocnie uwolnił winnego, postępowanie dyscyplinarne może być przeciw niemu dalej prowadzone i wyrok dyscyplinarny może być wydany.

§. 41.

Gdy przeciw rzecznikowi patentowemu wytoczone będzie śledztwo sądowo-karne lub zarządzone będzie areszt śledczy, prezydent Urzędu patentowego mocen jest każdego czasu w ciągu śledztwa zarządzić środki ostrożności odnoszące się do wykonywania rzecznictwa patentowego a nawet, gdyby to było potrzebne, tymczasowe usunięcie rzecznika patentowego.

Usunięcie tymczasowe zanotować należy w rejestrze Urzędu patentowego.

Jeżeli sąd karny skazał rzecznika patentowego za inny czyn karygodny a nie za zbrodnię popełnioną z chciwości albo za przestępstwo lub przekroczenie tego rodzaju, w każdym z osobna przypadku prezydent Urzędu patentowego ma ocenić, czy jest powód do wytoczenia śledztwa dyscyplinarnego.

§. 42.

Roszczeń do wynagrodzenia, które ktoś wywodzi z tego, że jak utrzymuje, rzecznik patentowy dopuścił się uchybienia obowiązkom, nie można dochodzić w postępowaniu dyscyplinarnem.

§. 43.

Technicy prywatni przez Władze upoważnieni podlegają pod względem dyscyplinarnym, co do zawodowego zastępowania stron w sprawach patentowych, właściwej Władzy politycznej, która w dotyczącem sprawowaniu czynności stosować ma odpowiednio postanowienia rozporządzenia ministerjalnego z dnia 11. grudnia 1860, l. 36413 i z dnia 8. listopada 1886, l. 8152.

Doniesienie nadchodzące do Urzędu patentowego przeciw technikowi prywatnemu przez Władzę upoważnionemu, czy takowe pochodzi od osoby prywatnej czy od Władzy i czy takowe dotyczy uchybienia popełnionego w sprawowaniu czynności przed Urzędem patentowym, czy przed Trybunałem patentowym lub Ministerstwem handlu, odstępować ma Urząd patentowy właściwej Władzy politycznej. Władza ta wykona służące jej w tym względzie prawo decyzyi dopiero po zniesieniu się z Urzędem patentowym. Również w razie rekursu Ministerstwo spraw wewnętrznych, jako właściwa instancja dyscyplinarna dla techników prywatnych przez Władze upoważnionych, porozumie się przed załatwieniem takiego rekursu w sprawach patentowych z Ministerstwem handlu.

§. 44.

Gdy przeciw technikowi prywatnemu przez Władzę upoważnionemu wytoczone będzie śledztwo sądowe karne lub zarządzone będzie areszt śledczy, prezydent Urzędu patentowego mocen jest w porozumieniu z Władzą polityczną, do postępowania dyscyplinarnego powołaną, każdego czasu w ciągu śledztwa zarządzić środki ostrożności odnoszące się do zastępowania stron w sprawach patentowych a nawet, gdyby to było potrzebne, tymczasowe usunięcie technika prywatnego od tego zastępowania stron.

Usunięcie tymczasowe zanotować należy w rejestrze techników prywatnych.

Rozdział V.

Uptyw upoważnienia. Zastępstwo.

§. 45.

Rzecznika patentowego wykreśla się w rejestrze patentowym:

1. w razie śmierci rzecznika patentowego;
2. gdy Urzędowi patentowemu oznajmione będzie i Urząd ten przyjmie zrzeczenie się wykonywania rzecznictwa patentowego, w którymto razie jednak, jeżeli przeciw zrzekającemu się toczy się śledztwo dyscyplinarne lub rozprawa dyscyplinarna, można zrzeczenie się przyjąć dopiero wtedy, gdy się postępowanie skończy;
3. gdy się okaże, że przy ustanawianiu rzecznika patentowego nie był dopełniony jeden z warunków do ustanowienia kogoś rzecznikiem patentowym w ustawie przepisanych;
4. gdy rzecznik patentowy straci obywatelstwo austriackie lub przestanie mieć stałą siedzibę w Austrii;
5. gdy rzecznik patentowy straci własnowolność — na czas jej zawieszenia;
6. gdy rzecznik patentowy zostanie skazany za zbrodnię popełnioną z chciwości, za takiż występki lub za takie przekroczenie;
7. w skutek prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego Urzędu patentowego (§. 38 d).

§. 46.

Upoważnienie do zawodowego zastępowania stron w sprawach patentowych upływa co do technika prywatnego przez Władze upoważnionego:

1. gdy straci upoważnienie technika prywatnego przez Władze upoważnionego;
2. gdy w jego zawodowych czynnościach jako zastępcy stron w sprawach patentowych zajdzie jeden z powodów, dla których Władza polityczna w myśl postanowień §. 19 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 11. grudnia 1860, l. 36413 mogłaby pozbawić go upoważnienia technika prywatnego przez władze upoważnionego lub dla których upoważnienie to upływa w myśl §. 20 rzeczzonego rozporządzenia ministerjalnego;
3. gdy zachodzi jeden z powodów §. 45, l. 4, 5 lub 6 niniejszego rozporządzenia, dla którego rzeczników patentowych wykreśla się z rejestru rzeczników patentowych.

Czy zachodzi upływ upoważnienia, w tym względzie orzeka właściwa dla techników prywatnych Władza polityczna w porozumieniu z Urzędem patentowym.

Uptyw upoważnienia zanotować ma Urząd patentowy w rejestrze techników prywatnych.

§. 47.

W razie dłużej niż sześć tygodni bez przerwy trwającej nieobecności lub ciężkiej choroby, winien rzecznik patentowy lub technik prywatny przez Władze upoważniony, który zawodowo trudni się zastępowaniem stron w sprawach patentowych, ustanowić na czas swojej nieobecności lub przeszkody zastępcę

swojej osoby ukwalifikowanego w myśl §. 43, ustęp 6, punkt 2—4 ustawy patentowej (porównaj §. 24, ustęp 1 niniejszego rozporządzenia) i uwiadomić o tem niezwłocznie Urząd patentowy.

Gdyby rzecznik patentowy lub technik prywatny zaniedbał ustanowienia zastępcy swojej osoby, Urzędowi patentowemu służy prawo ustanowienia takowego na koszt zastępcy stron.

Gdy rzecznik patentowy zostanie zawieszony w wykonywaniu rzecznictwa patentowego (§. 38, c), lub gdy rzecznik patentowy zostanie wykreślony (§. 45) z rejestru rzeczników patentowych tudzież, gdy upłynie (§. 46) upoważnienie do zastępowania stron w sprawach patentowych służące technikowi prywatnemu przez Władze upoważnionemu, Urząd patentowy ma w każdym z osobna przypadku poczynić starania, żeby interesa były dalej prowadzone lub zakończone przez osobę do zastępowania stron w sprawach patentowych ukwalifikowaną.

Podobne kroki poczynić należy wtedy, gdy prezydent Urzędu patentowego usunie tymczasowo (§§. 29, 41 i 44) rzecznika patentowego lub technika prywatnego przez Władze upoważnionego od zastępowania stron w sprawach patentowych.

Rozdział VI.

Postanowienia przejściowe.

§. 48.

Ci koncesyonowani przedsiębiorcy agencji prywatnych do pośredniczenia w wyjednywaniu, przedłużaniu i sprzedawaniu przywilejów (agencji przywilejowej), którzy wpis do rejestru rzeczników patentowych stosownie do §. 122 ustawy patentowej chcą uzyskać już od chwili, gdy ustawa patentowa wejdzie w wykonanie, podać mają o to wpisanie w przeciągu miesiąca od ogłoszenia rozporządzenia niniejszego za pośrednictwem Władzy politycznej krajowej, w której okręgu znajduje się ich siedziba, tymczasowo do Ministerstwa handlu.

W prośbie tej udowodnić należy dopełnienie warunków zawartych w §. 43, ustęp 6, punkt 1 aż do 4 ustawy patentowej. Gdyby chciano prosić o uwolnienie od udowodnienia odpowiedniego technicznego uzdolnienia świadectwami z egzaminów stosownie do §. 43, ustęp 6, punkt 4 ustawy patentowej, dołączyć należy do prośby świadectwa i potwierdzenia co do toku odbytych nauk i co do pełnienia przez kandydata czynności w zawodzie technicznym.

§. 49.

Tym z patentów, od których Ministerstwo handlu ma żądać egzaminu z prawa patentowego, będzie to oznajmione z oznaczeniem terminu, aż

do którego prosić mają o przypuszczenie do tego egzaminu.

Gdyby w terminie do tego egzaminu wyznaczonym nie była jeszcze ustanowiona komisya egzaminacyjna Urzędu patentowego, w takim razie egzamin odbyć ma komisya, którą Minister handlu powoła z odpowiedniem zastosowaniem postanowień §§. 3 aż do 8 niniejszego rozporządzenia.

§. 50.

Rozporządzenie niniejsze z wyjątkiem §§. 48 i 49 wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1898.

§§. 48 i 49 wchodzi w wykonanie z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Baerureither r. w.

Thun r. w.

162.

Rozporządzenie Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych z dnia 15. września 1898,

tyczące się przemysłowego wykonywania wynalazków.

Na zasadzie §§. 17 i 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej), rozporządza się co następuje:

§. 1.

Sprawca wynalazku zgłoszonego do patentowania lub jego następcą prawny może z zachowaniem postanowień §. 16 ustawy patentowej, wykonywać przemysłowo ten wynalazek, nie wiążąc się przepisami co do rozpoczynania przemysłów a to już od tego dnia, w którym nastąpiło publiczne ogłoszenie wynalazku w Dzienniku patentowym (§. 57 ustawy patentowej) i w tej rozciągłości jaką zapowiedź oznajmia.

Gdyby zgłoszenie zostało cofnięte lub gdyby patentu odmówiono, w takim razie od tejże chwili wykonywanie dozwolone jest tylko pod warunkami ustanowionymi w przepisach powszechnych pod względem wykonywania dotyczącego przemysłu.

Jeżeli patent nadany będzie w innej rozciągłości a nie w tej, która w zapowiedzi była oznajmiona, w takim razie od tejże chwili wszelkie wykonywanie zmienioną rozciągłość przekraczające, dozwolone jest tylko pod warunkami ustanowionymi w prze

pisach powszechnych pod względem wykonywania dotyczącego przemysłu.

§. 2.

Kto chce zrobić użytek z upoważnienia §. 1, ustęp 1, winien najpóźniej jednocześnie z rozpoczęciem wykonywania zgłoszonego i zapowiedzianego wynalazku uwiadomić o tem Władzę przemysłową lub Władze przemysłowe, w których okręgu lub okręgach wynalazek jest lub ma być wykonywany.

W uwiadomieniu tem podać należy nazwisko, wiek, miejsce zamieszkania i krajowość tego, który trudni się lub chce trudnić się wykonywaniem, jako też stanowiska tego wykonywania i dołączyć należy do uwiadomienia tego dwa egzemplarze numeru Dziennika patentowego, zawierającego ogłoszenie zgłoszenia wykonywanego lub wykonywać się mającego wynalazku.

Jeżeli wynalazek zgłoszony do patentowania wykonywać ma następca prawny zgłoszyciela wynalazku, w takim razie jednocześnie z tem uwiadomieniem wywieść należy dowód następstwa prawnego.

§. 3.

Jeżeli po uczynionem stosownie do §. 2go uwiadomieniu o rozpoczęciu wykonywania, zgłoszenie patentowe zostanie cofnięte, albo nadanie patentu zostanie odmówione, albo nadanie onegoż zostanie stanowczo uchwalone, natenczas w przeciągu dni ośmiu po ogłoszeniu tego w Dzienniku patentowym, uwiadomić należy o tem właściwe Władze przemysłowe pierwszej instancyi z dołączeniem dwóch egzemplarzy dotyczącego numeru Dziennika patentowego.

Do uczynienia tego uwiadomienia jest obowiązany każdy, kto w chwili zdarzenia w ustępie 1 wymienionego wykonywa wynalazek do patentowania zgłoszony.

W razie stanowczego nadania patentu, przelożyć trzeba właściwym Władzom przemysłowym także dwa egzemplarze opisu patentowego.

§. 4.

Jeżeli sprawca wynalazku lub jego następca prawny chce dopiero po stanowczej uchwale co do nadania patentu zrobić użytek z upoważnienia, jakie nadaje mu §. 17 ustawy patentowej, winien najpóźniej jednocześnie z rozpoczęciem wykonywania patentowanego wynalazku uwiadomić o tem Władzę przemysłową lub Władze przemysłowe, w których okręgu wynalazek jest lub ma być wykonywany.

W uwiadomieniu tem podać należy nazwisko, wiek, miejsce zamieszkania i krajowość tego, który trudni się lub chce trudnić się wykonywaniem, jako też stanowiska tego wykonywania i dołączyć należy

do uwiadomienia tego dowód nadania patentu i dwa egzemplarze opisu patentowego.

Jeżeli wynalazek patentowany wykonywać ma następca prawny posiadacza patentu, w takim razie jednocześnie z uwiadomieniem wywieść należy dowód następstwa prawnego.

§. 5.

Jeżeli sprawca wynalazku lub jego następca prawny chce rozpocząć lub wznowić przemysłowe wykonywanie wynalazku w czasie, gdy patent na ten wynalazek nadany już upłynął lub został cofnięty, obowiązany jest zastosować się do przepisów ogólnych, obowiązujących pod względem rozpoczynania przemysłów.

§. 6.

Gdy patent, stosownie do §. 17 ustawy patentowej przemysłowo wykonywany zostanie unieważniony, lub gdy nastąpi odsądzenie od patentu, wykonywanie to, począwszy od owej chwili, dozwolone jest tylko w tym razie, jeżeli ziszczają się warunki wykonywania dotyczącego przemysłu w przepisach ogólnych ustanowione.

§. 7.

Wykonywanie wynalazku do patentowania zgłoszonego lub już patentowanego, odbywające się stosownie do §. 17 ustawy patentowej ograniczyć należy w każdym razie najściślej do zakresu wynalazku, jaki okazuje się z ogłoszenia zgłoszenia lub z opisu patentowego.

Właściwe Władze przemysłowe obowiązane są czuwać nad tem, żeby nie nadużywano postanowień §. 17 ustawy patentowej do obchodzenia przepisów ustawy przemysłowej, tyczących się rozpoczynania przemysłów.

§. 8.

Wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu, o ile nie stosowałyby się do nich postanowienia ustawy przemysłowej o karaniu za nieuprawnione wykonywanie przemysłu, karać należy według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198.

§. 9.

Pominąwszy postanowienia, tyczące się rozpoczynania przemysłów, wykonywanie przemysłowe wynalazku do patentowania zgłoszonego lub patentowanego, podlega przepisom przemysłowym ogólnym.

§. 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1899.

Baernreither r. w.

Thun r. w.

163.**Rozporządzenie Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwami skarbu i sprawiedliwości z dnia 15. września 1898,**

o uwzględnianiu w sprawach patentowych osób bezzasobnych, tudzież robotników ograniczonych dowodnie do zarobku z pracy.

Na zasadzie §. 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej), rozporządza się co następuje:

I. Roziągłość i przyznanie dobrodziejstwa.**§. 1.**

Osobom bezzasobnym i robotnikom do zarobku z pracy ograniczonym, można oprócz przewidzianego w ustawie patentowej przedłużenia terminu wniesienia opłat i według okoliczności darowania wkupnego i pierwszej opłaty rocznej (§. 114 ustawy patentowej), tudzież darowania niektórych opłat w postępowaniu (§§. 115, 116, l. 1, 2, 3 i 118 ustawy patentowej) może być wyjątkowo przydany rzecznik patentowy lub technik prywatny przez Władze upoważniony w rejestr techników prywatnych wpisany, do zastępowania ich, tymczasowo bezpłatnie, w postępowaniu tyczącem się nadania patentu.

Wyjątkowo może także osobom tym być wyznaczony jeden z adwokatów zgłaszających się dobrowolnie do zastępowania ich, tymczasowo bezpłatnie, na rozprawach ustnych przed Urzędem patentowym i przed Trybunałem patentowym.

Należytości adwokatów, rzeczników patentowych i techników prywatnych przez Władze upoważnionych za to zastępstwo, uważają się za odroczone.

§. 2.

Dobrodziejstwa te służą tylko tej osobie, której takowe zostały wyraźnie przyznane a więc w szczególności nie przechodzą na następców prawnych dotyczącej osoby.

Gdy kilka osób bierze udział w ubieganiu się o patent, lub gdy jest kilku uczestników sporu wzruszającego patent, dobrodziejstwa rzeczono mogą być przyznane tylko w takim razie, jeżeli warunki ich ziszczają się co do wszystkich osób udział biorących.

§. 3.

Co do przyznania dobrodziejstw, gdy ktoś o takowe prosi, orzeka ostatecznie prezydent Urzędu patentowego.

Zezwolenie, żeby stroną zastępował tymczasowo bezpłatnie adwokat, może nastąpić tylko w miarę ilości członków rozmaitych Izb adwokackich, którzy zgłoszą się dobrowolnie do takiego zastępowania.

Obowiązanego do zastępowania stron tymczasowo bezpłatnie rzecznika patentowego albo technika prywatnego przez Władze upoważnionego (§. 16 rozporządzenia Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych z dnia 15. września 1898, Dz. u. p. Nr. 161 o zawodowym zastępowaniu stron w sprawach patentowych przez rzeczników patentowych i upoważnionych techników prywatnych) powołuje się stanowczem zarządzeniem prezydenta Urzędu patentowego.

Co do sposobu postępowania przy powoływaniu adwokatów do tymczasowo bezpłatnego zastępowania stron, porozumie się Ministerstwo handlu z rzeczonemi Izbami adwokackiem.

II. Prośba o dobrodziejstwa.**§. 4.**

Na zgłoszeniach patentowych, co do których strona pragnie uzyskać odroczenie wkupnego lub pierwszej opłaty rocznej, jakoteż na podaniach, co do których pragnie uzyskać darowanie jednej z opłat w §§. 115 i 116, l. 1, 2, 3 ustawy patentowej przepisanych, a mianowicie na pierwszym arkuszu takowych poniżej stępla, winna strona umieścić odpowiedni dopisek.

§. 5.

Do każdego podania, w którym uprasza się o przyznanie jednego z dobrodziejstw w §. 1 niniejszego rozporządzenia oznaczonych, winna strona dołączyć świadectwo co do swoich stosunków majątkowych.

III. Wygotowywanie i potwierdzanie świadectw.**§. 6.**

Jeżeli strona ubiega się o dobrodziejstwo na tej podstawie, że jest robotnikiem, w świadectwie powinno być potwierdzone, że strona ta oprócz zarobku ze swego stosunku robotniczego, który należy podać, nie pobiera żadnego innego dochodu.

Świadectwo to wygotować ma pracodawca dotyczącej osoby i takowe powinno być potwierdzone przez naczelnika gminy miejsca zamieszkania strony i nadto przez właściwą Władzę polityczną pierwszej instancji.

Jeżeli strona ma siedzibę na obszarze gminy posiadającej własny statut, potrzeba tylko, żeby świadectwo pracodawcy potwierdziła Władza gminna funkcjonująca jako Władza polityczna pierwszej instancji.

§. 7.

Jeżeli strona ubiega się o dobrodziejstwo na podstawie swojej bezzasobności, świadectwo powinno podawać dochód jaki strona pobiera z zarobku swego lub z innych źródeł, wymieniać osoby, o których utrzymanie ma się starać, jeżeli tak jest i potwierdzać, że strona nie pobiera żadnego dochodu ponad to, co potrzebuje na ubogie utrzymanie siebie i swojej rodziny.

Świadectwo to wygotować ma zwierzchność gminna miejsca zamieszkania strony i powinno być potwierdzone przez Władzę polityczną pierwszej instancyi.

Świadectwa wygotowane przez Władzę gminy własny statut posiadającej, funkcjonującą jako Władza polityczna pierwszej instancyi nie podlegają dalszemu potwierdzaniu.

§. 8.

Świadectwa w §§. 6 i 7 wzmiankowane, mają być wygotowywane i potwierdzane bez kosztów i należności.

§. 9.

Na podstawie świadectw wygotowanych i potwierdzonych dawniej niż na pół roku przed prośbą o jedno z dobrodziejstw w §. 1 oznaczonych, można przyznawać te dobrodziejstwa tylko w tym razie, jeżeli osoby (pracodawcy) a względnie władze powołane w poszczególnym przypadku do wygotowania lub potwierdzenia świadectwa potwierdziły oświadczeniem na świadectwie napisanem prawdziwość onegoż ciągle trwającą w ostatnich sześciu miesiącach. Przy udzielaniu tego oświadczenia postępować należy w taki sam sposób jak przy pierwotnem wygotowywaniu i potwierdzaniu.

§. 10.

O dobrodziejstwa, w §. 1 niniejszego rozporządzenia określone, można także prosić na podstawie świadectwa wygotowanego i potwierdzonego według przepisów, stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 130, w celu uzyskania prawa ubogich, o ile takowe według §. 6 tegoż rozporządzenia jest jeszcze ważne.

§. 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1899.

Thun r. w.

Baernreither r. w.

Kaizl r. w.

Ruber r. w.

164.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 15. września 1898,

tyczące się ochrony wynalazków na wystawach tutejszo-krajowych.

Na zasadzie §§. 6 i 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej), rozporządza się co następuje:

§. 1.

Minister handlu oznacza w każdym z osobna przypadku wystawę tutejszo-krajową, na której co do wynalazków na widok wystawionych można żądać pod lżejszymi warunkami w duchu niniejszego rozporządzenia, czasowej ochrony patentowej.

O przyznanie tego prawa jednej z wystaw tutejszo-krajowych prosić ma Zarząd kierujący wystawą Ministerstwo handlu z dołączeniem programu wystawy i podaniem czasu jej trwania.

Przyznanie wystawie tego prawa ogłosić należy w c. k. Gazecie wiedeńskiej, w Dzienniku patentowym i w Dzienniku urzędowym tego kraju koronnego, w którym się wystawa odbywa.

Dopóki przyznanie wystawie tego prawa nie zostanie ogłoszone w c. k. Gazecie wiedeńskiej, nie można co do wynalazków na owej wystawie do oglądania wystawionych, rościć sobie prawa do dobrodziejstw rozporządzeniem niniejszem przyznanych.

§. 2.

Wynalazki wystawione do oglądania na wystawach tutejszo-krajowych (§. 1) używają już od chwili przyniesienia dotyczącego przedmiotu wynalazku do lokalu wystawy prawa pierwszeństwa w myśl §. 54 ustawy patentowej z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, pod tym warunkiem, że wynalazek w czasie od przyniesienia dotyczącego przedmiotu wynalazku do lokalu wystawy aż najpóźniej do upływu trzech miesięcy od zamknięcia wystawy, będzie według przepisów zgłoszony w Urzędzie patentowym do ochrony patentowej.

Pod tym warunkiem chwila przyniesienia dotyczącego przedmiotu wynalazku do lokalu wystawy uważana będzie w każdym względzie za równoznaczną z chwilą zgłoszenia wynalazku w myśl ustawy patentowej.

Z kilku jednakowych wynalazków, których przedmioty przyniesione zostały do lokalu wystawy jednocześnie, ten wynalazek ma przed innymi prawo pierwszeństwa, który pierwiej zgłoszony został w Urzędzie patentowym do patentowania.

§. 3.

Do zgłoszenia patentowego w myśl §. 2 dołączyć należy oprócz załączek wymaganych w §§. 51 i 53 ustawy patentowej z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, potwierdzenie zarządu wystawy:

1. że przedmiot wynalazku, zgłoszony do ochrony patentowej i w opisie wynalazku przedstawiony jako nowy, zgadza się co do istoty swojej z przedmiotem wynalazku, który zgłoszyciel dał na wystawę;

2. co do dnia przyniesienia wystawionego przedmiotu wynalazku do lokalu wystawy;

3. co do czasu trwania wystawy, jeżeli zgłoszenie ma być podane przed zamknięciem wystawy i co do dnia zamknięcia wystawy, jeżeli zgłoszenie ma być podane po zamknięciu wystawy.

§. 4.

Zgłoszenie do patentu uczynione w myśl powyższych §§. 2 i 3, winien Urząd patentowy ogłosić w Dzienniku patentowym z podaniem dnia przyniesienia przedmiotu wynalazku do lokalu wystawy, jakoteż dnia zgłoszenia wynalazku w Urzędzie patentowym.

§. 5.

Pierwszeństwo zgłoszonego wynalazku oceniać należv jedynie według postanowień §. 54 ustawy patentowej z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ile zgłoszenie do patentowania nastąpiło dopiero po upływie trzech miesięcy po zamknięciu wystawy,

albo jeżeli przedmiot wynalazku pod względem istoty swojej nie jest zgodny z przedmiotem przez zgłoszyciela wystawionym.

§. 6.

Urząd patentowy mocen jest zarządzić zbadanie na miejscu na koszt zgłoszyciela zgodności wynalazku do ochrony patentowej zgłoszonego z wystawionym przedmiotem wynalazku, jeżeli o tej zgodności nie można przekonać się stanowczo z załączek zgłoszenia.

§. 7.

Na podstawie zgłoszenia patentowego, uczynionego zgodnie z przepisami według postanowień powyższych, zgłoszyciel ma prawo już od dnia zgodnego z przepisami zgłoszenia wynalazku, żądać tymczasowej ochrony patentowej przed sądem w myśl §§. 106 i 108 ustawy patentowej z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30.

Do dochodzenia tej tymczasowej ochrony patentowej, potrzebne jest złożenie uwierzytelnionego przez Urząd patentowy opisu zgłoszonego wynalazku, tudzież potwierdzenie co do dnia przyniesienia przedmiotu wynalazku do lokalu wystawowego i co do dnia zgłoszenia go do patentowania.

§. 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1899.

Baernreither r. w.